

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 5 (62), септември 2016 г.

ISSN 2367-7759

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Европейската комисия стартира “Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ”	3
Ръководство за граждани във връзка с прилагане на Щита за личните данни в отношенията ЕС - САЩ	4
Заседание на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	13
Европейската комисия организира среща във връзка с прилагането на Общия регламент за защита на данните	15
Работен документ по въпросите на неприкосновеността и сигурността при интернет телефонията и свързаните с нея комуникационни технологии	16
Защита на личните данни в изборния процес	17
Становище на ЕНОЗД: Правилата за неприкосновеност на електронните комуникации трябва да бъдат по-умни, по-ясни, по-силни	19
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	20
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	21
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	22
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	58

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ СТАРТИРА „ЩИТ ЗА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ ЕС И САЩ“

На 12 юли 2016 г. Европейската комисия прие решението за адекватност на защитата на личните данни на европейските граждани при трансфера им в Съединените щати, чрез одобрение на споразумението „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“. Това е нова правна рамка, повишаваща защитата на правата на гражданите на ЕС, чиито лични данни се трансферират от Европа в Съединените щати за развитие на бизнеса или намаляване на разходите за обслужване на бизнес дейността. По своята същност новата правна рамка установява яснота за предприятията, разчитащи на трансатлантическо предаване на данни.

„Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“ се основава на следните принципи:

- **Строги задължения за дружествата, обработващи лични данни:** По силата на споразумението, Министерството на търговията на САЩ ще извършва редовно актуализиране и преглед на участващите дружества, за да гарантира, че спазват правилата, които са приели по свое желание. Ако се установи неспазване на правилата, дружествата подлежат на санкции и заличаване от списъка. Въвеждането на по-строги условия и ограничения за последващо предаване на данни на трети страни (onward transfers) ще гарантира същата степен на защита в случай на предаване на данни, все едно, че данните се защитават от дружество, което е част от споразумението.

- **Ясни гаранции и задължения за прозрачност във връзка с достъпа на държавните органи на САЩ:** ЕС получи гаранции от САЩ, че спрямо достъпа на публичните органи за целите на правоприлагането и националната сигурност ще се прилагат ясни ограничения, гаранции и механизми за надзор. **За първи път всяко лице в ЕС ще разполага с механизми за правна защита (съдебна и административна)** в тази област. САЩ изключиха безразборното масово наблюдение на лични данни, предавани към тях съгласно договореността за „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“. Службата на директора на националното разузнаване поясни, че събирането на масиви от данни може да се извършва единствено при определени условия и е необходимо да бъде възможно най-целенасочено и за конкретно определени случаи. Уточнени са и гаранциите при използването на данни при такива извънредни обстоятелства. Държавният секретар на САЩ въведе за европейските граждани възможност за правна защита в областта на националната сигурност чрез Омбудсман към Държавния департамент.

- **Ефективна защита на правата на гражданите на ЕС:** Всеки гражданин, който смята, че е била извършена злоупотреба с данните му в контекста на споразумението, ще може да използва няколко достъпни механизма за решаване на спора на приемливи цени. В най-добрия случай самото дружество ще взема решение по подадена жалба или ще бъде предоставен безплатен механизъм за алтернативно решаване на спорове. Гражданите могат също така да се обръщат към националните органи за защита на данните, които ще работят съвместно с Федералната търговска комисия, за да се гарантира разглеждането и решаването на жалби на граждани на ЕС. Ако случаят не бъде разрешен чрез някой от другите методи, като крайна мярка се предвижда арбитражен механизъм. Омбудсман, който е независим от разузнавателните служби на САЩ, ще работи във връзка с правната защита за гражданите на ЕС в областта на националната сигурност.

- **Механизъм за извършване на годишен съвместен преглед:** Чрез този механизъм ще се осъществява мониторинг върху функционирането на споразумението, включително съблюдаването

на ангажиментите и уверенията относно достъпа до данните за целите на правоприлагането и националната сигурност. Европейската комисия и Министерството на търговията на САЩ ще извършват този преглед и ще привличат за участие в него национални експерти в областта на разузнаването от САЩ, както и европейските органи за защита на данните. Комисията ще използва всички налични източници на информация и ще изготвя публичен доклад до Европейския парламент и Съвета.

Решението за адекватност на защитата на личните данни в споразумението „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“ влиза в сила незабавно за страните-членки на ЕС. От страна на САЩ „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“ ще бъде публикуван във Федералния регистър, който е еквивалентът на Официален вестник на ЕС.

РЪКОВОДСТВО ЗА ГРАЖДАНИ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРИЛАГАНЕ НА ЩИТА ЗА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ОТНОШЕНИЯТА ЕС - САЩ

На 3 август 2016 г. Европейската комисия публикува „Ръководство за гражданите във връзка с прилагане на Щита за защита на личните данни в отношенията ЕС - САЩ“, в което се обясняват предвидените в споразумението средства за правна защита, в случай на нарушаване на заложените в него правила за защита на личните данни. Съдържанието на Ръководството е следното:

УВОД

Какво представлява Щитът за личните данни в отношенията ЕС-САЩ и защо ни е нужен?

Европейският съюз (ЕС) и Съединените американски щати (САЩ) имат силни търговски връзки и предаването на лични данни е важна и необходима част от трансатлантическите взаимоотношения, особено в условията на глобална дигитална икономика. Много от тези транзакции включват ваши лични данни напр. име, телефонен номер, дата на раждане, домашен адрес и адрес на електронната поща, номер на кредитна карта, национален социалноосигурителен номер, или номер на трудов договор, потребителско име, пол и семейно положение, т.н., които се предават и след това използват от някоя компания в САЩ, след като са били събрани в ЕС от някой филиал или партньор по договор. Например, когато купувате стоки или услуги он-лайн, когато използвате социалните медии или облачни услуги за съхранение на данни, или ако сте служител на базирана в ЕС компания, която ползва компания със седалище в САЩ (напр. компания-майка) за работа с лични данни. Тъй като в САЩ липсва всеобхващащ закон за защита на личните данни, какъвто има в ЕС, важно е когато личните Ви данни се предават в САЩ да бъдат третираны и защитени в голяма степен по същия начин, по който са защитени в ЕС.

И тук е мястото на Щита за личните данни в отношенията ЕС-САЩ. Щитът за защита на личните Ви данни позволява те да бъдат предавани от ЕС на компания в САЩ, при условие, че компанията там ще ги обработва (напр. използва, съхранява и препредава) съгласно стриктен набор от принципи за неприкосновеността и защита на данните и защитни механизми, които са равностойни на тези в ЕС (те се наричат „принципи на неприкосновеността“). Това означава, че компанията от САЩ, участваща в рамката на Щита за личните данни, се задължава да защитава Вашите данни, независимо от това дали Вие сте гражданин от ЕС или не.

Как работи Щитът за личните данни?

За трансфер на лични данни от ЕС към САЩ могат да се използват различни инструменти, като договорни клаузи, задължителни фирмени правила и Щита за защита на личните данни. За да получават и обработват лични данни от ЕС, компаниите в САЩ трябва първо да подпишат Щита за личните данни при Министерството на търговията на САЩ. Това министерство отговаря за управлението и администрирането на рамката и следи компаниите да изпълняват задълженията си. За да могат да бъдат сертифицирани, компаниите трябва да си изработят политика за неприкосновеността на данните в синхрон с Принципите за неприкосновеност на личните данни и трябва да подновяват „членството“ си в Щита на личните данни ежегодно. В противен случай не могат повече да получават и използват лични данни на хора от ЕС. За да бъде по-лесно за всички в ЕС, включително и за Вас, да разберете дали дадена компания в САЩ е част от подписалите Щита на личните данни, можете да проверите Списъка на участниците в Щита за лични данни на уеб сайта на Министерството на търговията <https://www.privacyshield.gov/welcome>. Този списък ще Ви даде подробна информация за всички компании, които участват в Щита за лични данни, за вида лични данни, които те използват, и вида услуги, които предлагат. Можете да намерите списък, който показва компаниите, които вече не са част от подписалите Щита за лични данни, което означава, че не им се разрешава вече да ползват Вашите лични данни.

По силата на Щита за лични данни, компаниите са задължени да защитават Вашите лични данни в съответствие с редица „принципи за неприкосновеност“, които Ви осигуряват редица права, като например правото да изисквате от компанията допълнителна информация за данните за Вас, които съхраняват, както и да изменят записите си за Вас, ако данните им са неактуални или неточни. Можете и да внесете жалба срещу компания, за която мислите, че не спазва принципите за неприкосновеност или която не отговаря на Вашите въпроси или молби във връзка с използването на личните Ви данни.

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КОМПАНИИТЕ, СТРАНИ ПО ЩИТА ЗА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И ВАШИТА ПРАВА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЛИЧНИТЕ ВИ ДАННИ**1. Вашето право да бъдете информирани**

Компания, страна по Щита за защита на личните данни трябва да Ви информира за следното:

- Видовете лични данни, които тя обработва за Вас;
- Причините, поради които обработва Ваши лични данни;
- Дали е предавала Ваши лични данни на друга компания и по какви причини;
- Вашето право да поискате от компанията достъп до личните си данни;
- Вашето право да изберете дали да позволите на дадена компания да използва личните Ви данни по „съществено различен“ начин или да ги разкрива пред друга компания (известно също и като право на „отказ“); когато данните са „чувствителни“, компанията, страна по Щита за личните данни, трябва да Ви информира за факта, че тя може да използва или оповестява тези данни само ако Вие разрешите това (известно също и като право на „съгласие“);
- Как да контактувате с компанията в случай, че имате оплакване относно използването на личните Ви данни;
- Независимият орган за разрешаване на спорове, или в ЕС, или в САЩ, към който можете да отнесете случая когато компанията не е отговорила на жалбата Ви;

- Правителствената агенция в САЩ, която отговаря за разследване и налагане на задълженията на компанията по силата на този ангажимент;

- Възможността да се наложи да откликвате на законосъобразни молби от държавни органи на САЩ за разкриване на информация за Вас.

Компанията трябва да Ви осигури линк към политиката ѝ за поверителност, ако има публично достъпен сайт, в противен случай да я направи достъпна по алтернативен начин. В допълнение към това, компанията трябва да Ви предостави линк към Списъка за Щита за лични данни на уеб сайта на Министерството на търговията, за да може да правите справки за нейния статус.

2. Ограничения за ползването на Вашите лични данни за различни цели

По принцип, компания, страна по Щита за личните данни, може да използва личните Ви данни само за целта, за която ги е събрала първоначално. Ако иска да използва данните Ви за друга, но свързана с първата цел, тогава зависи от това доколко първоначалната и новата цел се различават:

- Използването на личните Ви данни за цел, която е несъвместима с първоначалната, не се допуска никога;

- Ако новата цел е различна, но свързана с първоначалната, но е „съществено различна“, което означава, че използването се отклонява в степен, каквато не е била предвидена когато са събирани личните Ви данни, тогава компанията, страна по Щита за лични данни, може да използва данните Ви само, ако Вие не възразявате (или, в случая с „чувствителни“ данни, ако Вие сте съгласни с такова ползване);

- Ако новата цел е различна от първоначалната, но все пак е достатъчно близка до нея, така че Вие да не я смятате за „съществено различна“, ползването ще се смята за покриващо първоначалните Ви очаквания и затова ще бъде допустимо.

Например, ако Вашият работодател е прехвърлил личните Ви данни до САЩ за обработване, на американската компания може да бъде разрешено да използва тези данни, за да Ви предложи схема на застрахователна полица или пенсия, толкова дълго, доколкото не възразите на това ползване. От друга страна, тя не трябва да продава Вашите данни на трето лице - търговец, за предлагане на стоки или услуги, които нямат връзка с Вашата работа.

Вие също имате право да изберете дали да разрешите на компания, страна по Щита за личните данни, да предаде Вашите лични данни на друга компания, било то в САЩ или в трета страна. Макар че Вие нямате такъв избор когато Вашите данни се изпращат на друга компания (известна също като „агент“) за обработка от името на и в полза на компания, страна по Щита за личните данни, но тогава компанията, страна по Щита за личните данни трябва да сключи договор с агента, който задължава последния да осигури някакви механизми за защита на личните данни, като тези които се съдържат в Щита за личните данни. И, в зависимост от обстоятелствата, компанията, страна по Щита за личните данни, може да бъде държана отговорна, ако агентът не спазва правилата, към които следва да се придържа.

3. Минимизиране на данните и задължение да се съхраняват само за времето, което е необходимо

Компания, страна по Щита за лични данни, може да държи Вашите данни само толкова време, колкото са ѝ необходими. Може да задържи данните Ви за по-дълъг период само ако са ѝ нужни за някои определени цели, като архивиране в публичен интерес, журналистика, литература и изкуство, научни или исторически изследвания, осъществяване на одити или статистически анализ. Ако данните Ви продължават да се обработват за тези цели, компанията трябва да ги третира в съответствие с принципите за неприкосновеност.

4. Задължение за опазване на Вашите данни

Компанията трябва да направи така, че Вашите лични данни да се съхраняват в безопасна среда и да са защитени срещу загубване, злоупотреба, неоторизиран достъп, разкриване, изменение или унищожение.

5. Задължение за защита на Вашите данни, ако бъдат предоставяни на друга компания

Както е отбелязано по-горе (т. 2), при някои условия компанията, страна по Щита за личните данни, може да предаде Вашите лични данни на друга компания. База за това може да бъде например продажбата на Вашите данни (на компания, която сама решава как да използва данните, така наречения „администратор“) или пък договор за услуги с подобриващ, който обработва данните (така наречения „агент“). Независимо от местоположението ѝ, компанията, която получава данните, трябва да обезпечи същото ниво на защита на Вашите лични данни, като това, което е гарантирано от Щита за личните данни. Това изисква между компанията, страна по Щита за лични данни, и третата страна да бъде сключен договор, в който да се определят условията, при които третата страна може да използва Вашите лични данни и отговорността ѝ за тяхната защита. Той ще наложи задължение на третата страна да информира компанията, страна по Щита за лични данни, за ситуации, при които тя не може да продължи да спазва задълженията си и в такъв случай трябва да спре да ползва данните или да ги заличи. По-строги правила се прилагат когато трета страна действа като агент от името на компания, страна по Щита за лични данни. Тогава компанията, страна по Щита за лични данни, може при определени обстоятелства да бъде държана отговорна за действия на агент, който не спазва задълженията си да защитава Вашите лични данни така както трябва.

6. Правото Ви на достъп и корекция на личните Ви данни

Имате право да поискате от компания, страна по Щита за лични данни, да Ви даде достъп до данните, които се отнасят до Вас. Това значи, че имате право на информацията относно целите на обработване на личните данни, категориите и получателите, на които могат да се предоставят. Чрез молба можете да поискате от компанията да коригира, промени или изтрие личните Ви данни, когато са не са точни, неактуални или са обработвани в нарушение на правилата на Щита за лични данни. Това включва и правото да искате от компанията да потвърди дали съхранява и обработва Ваши лични данни.

По правило не сте длъжни да посочвате никакви причини защо искате достъп до данните си, освен ако молбата ви не е твърде обща или неясна. Компанията трябва да отговори на молбата Ви за достъп в разумен срок. Понякога е възможно дадена компания да ограничи правата Ви на достъп, но само в специфични ситуации, като например когато предоставянето на достъп би било в противоречие с изискванията за поверителност, нарушение на професионалната тайна или конфликт със законови изисквания.

Правото на достъп може да бъде особено полезно, ако Вашите лични данни се използват по начин, който може значително да Ви засегне. При ситуации, в които това е особено релевантно (напр. вземане на положително или отрицателно решение за работно място, заем, т.н.), американският закон осигурява допълнителни права, което ще ви помогне да разберете по-добре до каква степен Вашите лични данни са взети предвид.

7. Правото Ви да подадете жалба и получите обезщетение

Ако компанията не следва правилата на Щита за личните данни и наруши задължението си да защитава Вашите лични данни, Вие имате право да се оплачете и да получите обезщетение, без никакви такси. Дружествата са длъжни да осигурят независим механизъм за разглеждане на висящи жалби. Например, те могат да изберат Органа за алтернативно разрешаване на спорове или да го предадат на националния надзорен орган за защита на личните данни.

Като гражданин, Вие имате няколко възможности да подадете жалба в:

1. Самата американска компания, страна по Щита;
2. Независим механизъм за разрешаване на спорове, като Органа за алтернативно разрешаване на спорове или националния надзорен орган;
3. Министерството на търговията на САЩ, само чрез националния надзорен орган;
4. Федералната комисия по търговия на САЩ (или Министерство на транспорта, ако жалбата е по отношение на авиокомпания или търговец на билети);
5. Арбитражен състав на Щита, ако другите средства за правна защита са се изчерпали.

Органът за алтернативно разрешаване на спорове е частен орган, разглеждащ жалби срещу компании, които доброволно са ги подали при него. Когато се самосертифицира, дадена компания, страна по Щита за лични данни, трябва да реши кой независим орган за разрешаване на спорове да използва; и ако действа така, тя следва да избере дали да подаде жалбата и в национален орган за защита на личните данни в ЕС или в САЩ. Процедурата, прилагана от независимия орган за разрешаване на спорове, зависи от това кой орган е избран.

Орган за защита на личните данни има във всяка държава членка на ЕС и той отговаря за защитата и прилагането на правилата за защита в тази държава членка. Компания, страна по Щита за личните данни, по принцип е свободна да избере един орган за защита на личните данни, който да действа като неин независим орган за разрешаване на спорове, освен ако не работи с данни за човешките ресурси (персонала), в който случай е задължително случаят да бъде наблюдаван от орган за защита на личните данни. С други думи, като служител, Вие винаги можете да се обърнете към местния орган за защита на личните данни, ако имате жалба срещу Вашия работодател.

От страна на САЩ, жалби разглеждат както Министерството на търговията на САЩ, така и Федералната комисия по търговия на САЩ, като втората е основният правоприлагащ орган във връзка с жалби относно принципите на неприкосновеността на личните данни. Макар че винаги можете да се обърнете директно към тези американски органи, по-простият начин е да се обърнете към национален орган за защита на личните данни, който да „насочи“ жалбата Ви през Атлантика.

Арбитражният състав на Щита за личните данни е „арбитражен механизъм“, съставен от трима неутрални арбитри, в смисъл, че той разрешава спорове без да сезира съда. Същевременно, неговите решения са задължаващи страните и приложими в американските съдилища. Докато Вие можете да инициирате арбитражно производство чрез състава по Щита за личните данни, предмет на определени условия (най-вече предварителното изчерпване на някои други възможности за правна защита), компанията, страна по Щита за личните данни, не може. С други думи, арбитражът е замислен така, че да защити вас, не компанията.

8. Обезщетение в случай на достъп от американските държавни органи

Накрая, защитата на Вашите лични данни може да бъде засегната от държавните органи на САЩ, когато достъп до тях ползва компания, страна по Щита за личните данни. Щитът за лични данни разпорежда това да става само дотолкова, доколкото е необходимо за постигането на някоя цел от публичен интерес, като националната сигурност или правоприлагането. Докато законът на САЩ Ви осигурява защита и възможности за съдебно решение в областта на правоприлагането, не такъв е случаят при достъпа в името на националната сигурност. Рамката на Щита за личните данни създава за първи път специален инструмент, който да адресира това, така наречения „механизъм на омбудсмана“.

КАК МОГА ДА ОТПРАВЯ ЖАЛБА СРЕЩУ КОМПАНИЯ, СТРАНА ПО ЩИТА ЗА ЛИЧНИТЕ ДАННИ?

Щитът за личните данни Ви осигурява редица начини, които да Ви помогнат да подадете жалба срещу компания, ако смятате например, че тя не използва Вашите лични данни правилно или че не спазва правилата.

Вие можете свободно да избирате механизма за правна защита, който е най-удобен и подходящ за Вашата жалба.

По-долу са дадени начините, по които можете да внесете жалба:

1. Директно в американска компания, страна по Щита за лични данни. Компанията трябва да Ви предостави данните за лице, към което да се обърнете с всякакви въпроси или оплаквания и което да Ви даде информация за стандартните формуляри за оплаквания, които да използвате, както и за това каква е процедурата. Компанията трябва да Ви отговори в срок от 45 дни от получаването на Вашата жалба. В отговора ѝ трябва да бъде заявено дали по Вашата жалба заслужава да бъде направена проверка и как компанията ще коригира грешките си, ако има такива. Компанията е длъжна да разгледа всяка жалба, която получи, освен ако не е очевидно безпочвена.

2. Независим орган за алтернативно разрешаване на спорове. Можете да отнесете жалбата си директно към орган, избран от компанията, страна по Щита за лични данни, който да разгледа жалбата от нейно име. Този независим орган за алтернативно разрешаване на спорове може да бъде или в ЕС, или в САЩ, в зависимост от избора на компанията.

На уеб сайта на компанията трябва да се съдържа информация и линк към органа за алтернативно разрешаване на спорове, който тя е избрала за разглеждане на жалбите. На уеб сайта на независимия орган трябва да намерите подробности за услугите, които той предлага, включително и за процедурите, които трябва да се следват. Тези органи трябва да могат да налагат ефективни санкции и средства за правна защита, за да гарантират че компанията, страна по Щита за лични данни, ще отговаря на задълженията си да защитава Вашите лични данни.

3. Национален орган за защита на личните данни. Компанията може също да е избрала и Вашия национален орган за защита на личните данни да разрешава жалбите, когато е страна по Щита за личните данни.

Ако Вашата жалба касае данни за Вашата заетост, можете да се отнесете директно към органа за защита на личните данни. Както е отбелязано по-горе, ако дадена компания, страна по Щита за личните данни, обработва данни за човешките ресурси, тогава е задължително участието на орган за защита на личните данни (а не на орган за алтернативно разрешаване на спорове), който да разгледа Вашата жалба.

Органите за защита на личните данни трябва колкото може по-скоро да представят на компанията своя съвет, но във всички случаи в срок от 60 дни след получаване на жалбата. Съветът от органа за защита на личните данни на ЕС ще можете да видите он-лайн, веднага след като бъде публично оповестен. Компанията има 25 дни да отговори и ако не направи това, органът за защита на личните данни може да отнесе случая до Федералната комисия на САЩ за търговия, за възможни принудителни действия. Той може и да информира Министерството на търговията за отказа на компанията да съблюдава съвета от органа за защита на личните данни, което от своя страна може да доведе до отстраняване на компанията от Списъка по Щита за личните данни, ако компанията продължи да не спазва правилата.

4. Министерство на търговията. Когато отнесете жалбата си до органа за защита на личните данни във Вашата страна, той може да не е в състояние директно да действа пред компанията, страна по Щита за личните данни. Това може да се дължи или на факта, че компанията не се занимава с данни за човешки ресурси, или защото тя е избрала друг орган за алтернативно разрешаване на спорове, който да разгледа жалбата. При такива ситуации, органът за защита на личните данни пак може да препрати Вашата жалба в Министерството на търговията на САЩ. Това се прави чрез новосъздадена специална точка за контакт, която ще отговаря за директните връзки с органите за защита на личните данни. Тя ще разгледа Вашата жалба и ще се обърне към Вашия орган за защита на личните данни в срок от 90 дни. Министерството на търговията може и да препрати жалбите на Федералната комисия за търговия.

5. Федералната комисия за търговия. Можете да представите жалбата си и директно във Федералната комисия за търговия на САЩ по същата система, използвана от гражданите на САЩ: www.ftc.gov/complaint. Федералната комисия за търговия също ще разглежда жалбите, които получава директно от Министерството на търговията на САЩ, Органите за защита на личните данни от ЕС и други независими органи за алтернативно разрешаване на спорове. Подобно на Министерството на търговията, Федералната комисия за търговия е създала специална точка за контакт с органите за защита на личните данни от ЕС, за да улесни процеса и засили сътрудничеството в разглеждане на индивидуалните жалби.

6. (Арбитражен) състав по Щита за лични данни. Ако след като сте използвали другите механизми за правна защита, Вашата жалба е все още изцяло или частично нерешена, или ако не сте удовлетворени от начина, по който е разгледана жалбата Ви, имате право да потърсите правна защита чрез друга възможност: задължаващия арбитраж.

Кой може да потърси закрила чрез арбитраж?

Важно е да знаете, че само Вие като физическо лице можете да инициирате дело срещу компания, страна по Щита за личните данни. Решението на арбитражния състав е задължително.

Кога мога да поискам арбитраж?

Настоящата възможност може да бъде използвана само след като сте изчерпили другите възможности за правна защита, като жалба до компанията, до орган за алтернативно разрешаване на спорове, или до Министерството на търговията чрез орган за защита на личните данни. Има и други ситуации, при които не може да използвате арбитражния състав към Щита за личните данни, а именно, ако Вашата жалба вече е минала през арбитражен процес преди: когато съдът вече се е произнесъл по Вашата жалба и Вие сте били страна по такъв съдебен процес; когато страните вече са разрешили жалбата; когато органът за защита на личните данни може да разреши спора директно с компанията. Възможно е обаче и разследването от Федералната комисия за търговия да продължи паралелно с арбитража.

Как мога да инициирам арбитраж?

Ако искате да инициирате арбитражен процес трябва първо формално да уведомите компанията за Вашето намерение. В уведомлението трябва да включите резюме на стъпките, които вече сте предприели за разрешаване на жалбата Ви и описание на нарушението, от което се оплаквате. Може също да решите и да предоставите всякакви подкрепящи жалбата документи или правни текстове, отнасящи се до нея.

Къде ще се проведе арбитражът? Какви са ползите?

Арбитражът ще се проведе в САЩ, тъй като компанията срещу която се жалвате, е базирана там. В същото време има няколко „удобни за потребителя“ елементи, които много ще работят в полза на лицето:

- Правото да поискате помощ от органа за защита на личните данни във Вашата страна за изработка на жалбата;
- Възможността да се включите в процедурата по телефона или чрез видео- конферентна връзка, така че няма изискване физически да присъствате в САЩ;
- Възможността да получите безплатно тълкувания и превод на документите от английски на друг език;
- Безплатно за физическите лица (с изключение на адвокатския хонорар), тъй като арбитражните разходи ще бъдат компенсирани от фонд, специално създаден от Министерството на търговията и захранван чрез годишни вноски от компаниите, страни по Щита за лични данни.

Колко време трае арбитражната процедура?

Арбитражната процедура ще бъде завършена в рамките на 90 дни от деня на изпращане на Вашето уведомление до компанията.

Какви са наличните средства за правна защита?

Ако арбитражът по Щита за лични данни установи, че са налице доказателства за нарушение на правилата на Щита за лични данни, той може да наложи специфично индивидуално, непарично справедливо обезщетение, като достъп, корекция, изтриване или връщане на Вашите лични данни.

Дори и ако арбитражът по Щита за лични данни не може да постанови парично покриване на Вашите щети, Вие имате възможност да получите обезщетение по съдебен път. Ако не сте удовлетворени от резултата от арбитража, можете да го оспорите по силата на законите на САЩ, по силата на Федералния закон за арбитража.

МЕХАНИЗМЪТ С ОМБУДСМАНА: КАК ДА ВНЕСЕТЕ ЖАЛБА СРЕЩУ ДЪРЖАВЕН ОРГАН В САЩ?

Щитът за лични данни определя нов независим механизъм за правна защита, който ще позволи за първи път сега на физическите лица от ЕС да внасят молби до органи на САЩ в областта на националната сигурност: **Механизма на омбудсмана.**

Какво представлява омбудсманът по Щита за личните данни и механизма на омбудсмана?

Омбудсманът е висш държавен служител в Държавния Департамент на САЩ, който е независим от службите на САЩ за национална сигурност. Подпомаган от свой персонал, омбудсманът носи отговорност за това по жалбите, подавани от лица от ЕС, да се предприема необходимото разследване, да се адресират и лицата да получават своевременно независимо потвърждение, че се спазват съответните закони на САЩ. Ако е допуснато нарушение на законите, омбудсманът трябва да гарантира, че нарушението е отстранено.

В изпълнение на задълженията си и в последващите действия по получените жалби, омбудсманът ще търси експертно мнение и ще получава необходимата информация от други независими надзорни и разследващи органи. Това са органите, които отговарят за надзора и различните разузнавателни агенции на САЩ и те ще разследват жалбите и проверяват дали законът

е спазен от съответната агенция, за надзора на която отговарят. Те ще работят в тясно сътрудничество с омбудсмана, който ще има достъп до техния експертен капацитет и ще получава цялата необходима информация, която да му позволява да прави информирана и обективна оценка в отговор на различните жалби. Взаимодействието между различните компоненти на тази структура на сътрудничество ни кара да гледаме на системата като на „механизъм“.

Дали механизмът с омбудсмана покрива само жалби, свързани с предаване на лични данни на американски компании страни по Щита за личните данни?

Не. Този механизъм не е само във връзка с Щита за личните данни. Той покрива всички жалби, свързани с лични данни и всички видове търговски трансфери, изпратени от ЕС до компании в САЩ, в това число и данни предавани на базата на алтернативни инструменти за трансфер, като например стандартни договорни клаузи или задължителни фирмени правила.

Как мога да внеса жалба до омбудсмана?

Първо трябва да внесете молбата си в писмен вид до надзорните органи във Вашата държава членка, които отговарят за надзора на службите за национална сигурност и/или Вашия национален орган за защита на личните данни като орган, отговарящ за надзора на държавните органи. Това е от полза за лицата, тъй като могат да се обърнат към вътрешен орган в своята страна, който да им помогне на родния език.

Писмената Ви молба следва да съдържа информация, която да описва основанията за молбата ви, вида отговор или компенсация, които изисквате, американските дружества, които мислите, че са въввлечени и информация за други мерки, които може вече да сте предприели за разрешаване на жалбата Ви и отговора, който може да сте получили. Вашата молба обаче не е нужно да показва, че до Вашите данни вече фактически е осъществен достъп от правителството на САЩ чрез неговите разузнавателни дейности.

Тогава Вашата молба ще бъде предадена на омбудсмана от централизиран орган на ЕС или „от орган на ЕС, работещ с индивидуалните жалби“. Преди това Вашата молба ще бъде проверена да се потвърди Вашата самоличност, че Вие действате само от свое име, а не от името на правителствена или междуправителствена организация, че Вашата молба съдържа цялата уместна информация, че тя се отнася до лични данни, предадени в САЩ и че Вашата молба не е направена недобросъвестно.

Какво се случва след като моята молба бъде изпратена на омбудсмана?

Когато получи Вашата молба, омбудсманът ще я обработи и ако има някакви въпроси по нея, или ако се нуждае от допълнителна информация, той ще се свърже с органа на ЕС, който работи по индивидуалните молби.

След като омбудсманът реши, че молбата Ви е пълна, той ще я предаде на съответния независим орган за надзор в съответната агенция. Той трябва да гарантира, че жалбата ще бъде правилно разследвана и последвана от действия и че той ще получи необходимата информация, за да даде навременен и точен отговор на жалбоподателя. Омбудсманът ще потвърди, че Вашата жалба е правилно разгледана и законът на САЩ е спазен и че всякакво нарушение на закона на САЩ е отстранено. Отговорът няма да посочва дали Вие сте били обект на наблюдение от страна на службите за национална сигурност на САЩ.

Молби за информация

Вие също може да поискате достъп до документацията на правителствените органи на САЩ, с молба по силата на Закона за достъп до информацията (FOIA). Повече информация за това как да изготвите такава молба може да намерите на www.FOIA.gov и <https://www.justice.gov/oip/foia-resources>. Публичният сайт на всеки отдел дава информация за това как да изготвите молба за достъп до документи.

Въпреки това не е възможно да получите достъп до класифицирана информация за националната сигурност, лична информация на трети страни и информация, касаеща правоприлагащи разследвания. Тези ограничения важат еднакво за американските и неамериканските граждани и те са съпоставими с ограниченията в държавите членки на ЕС.

Споровете относно въпроси, свързани с молби по FOIA, могат да бъдат обжалвани административно и след това във федералния съд на САЩ. Съдът може да реши дали документите, които сте поискали са отказани правомерно или той може да задължи правителствените органи да дадат достъп до тях. Тези съдилища могат да определят адвокатски такси, но не и парични обезщетения.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 25 юли 2016 г. се състоя заседание на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО. На заседанието присъства Венцислав Караджов - председател на КЗЛД и заместник-председател на Работната група.

Основна тема бе решението на Европейската комисия за адекватността на защитата на личните данни, осигурявана от Щита за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ (EU-U.S. Privacy Shield). Отчетени бяха подобренията в документите на споразумението, които са резултат от направените препоръки в процеса на обсъждане на решението за адекватност. Пакетът е подобрен по отношение на обхвата на приложение, принципите за защита на личните данни в търговския аспект, както и достъпа на държавните органи до събрани данни за целите на сигурността. Всеки субект на данни от ЕС е в обхвата на споразумението. Принципите за защита на личните данни, заложили в правната рамка на ЕС, ще трябва да се прилагат за данните, предавани от американски компании.

Относно преходния период бе отбелязано, че организациите, които се сертифицират в първите 2 месеца от започването на ефективно прилагане на Щита, разполагат с 9 месеца, в който срок трябва да представят съществуващите договори (не е задължително да бъдат подписани нови), в съответствие с принципа на последващ трансфер на данни.

Отчетено бе, че споразумението съдържа ясни правила за задържането на данните за ограничен период от време, което е в съответствие с принципите за интегритет на данните и целесъобразност. За по-дълги периоди, данните може да бъдат задържани само ако това обслужва някакъв обществен интерес (статистически, отчетност, прозрачност).

Ясно разграничени са принципите за целесъобразност и съвместимост (например, ако пазарната цел на използването на данни е несъвместима с целите, за които са събрани, то те не може да бъдат използвани за тази цел).

Отбелязано бе подобрение по отношение на последващото предаване на данни, особено когато информацията ще трябва да се предава в трети страни, които нямат защита или защитата е с по-ниско ниво. В тези случаи администраторът е длъжен да информира за това организацията, страна по споразумението, и тази организация може да преустанови или спре обработката. Това ще бъде договорно задължение и може да бъде упражнено от субекта на данните в случай на възникнали щети. Целесъобразността е напълно приложима за последващи трансфери, включително последващи трансфери в рамките на група (пр. CocaCola САЩ до Coca Cola Мексико и т.н.).

На заседанието бе засегнат въпросът за предпазните мерки в случай на неблагоприятни решения при автоматизирано взимане на решения (пр. банкови кредити). Подчертано бе, че това ще бъде една от основните теми на първия годишен преглед на „Щит за неприкосновеност“ през 2017 г.

По отношение на приложението на споразумението и индивидуалната правна защита бе отчетен ангажиментът от страна на САЩ, че няма да извършва безразборно събиране на данни за целите на националната сигурност. Според американските обяснения, огромното събиране на данни се извършва на базата на определени параметри, като целта е да се предотврати престъпление. Това се използва за специфични разузнавателни цели, основани на предварително установени сериозни параметри и критерии.

Във връзка с индивидуалната правна защита е създаден Омбудсман, който е независим от Държавния департамент и други институции, т.е. той ще разполага с пълна функционална независимост и няма да подлежи на политическо влияние. Новост е, че Омбудсманът винаги ще разследва, а не само по свое собствено решение. Промените в споразумението предвиждат посредник между Омбудсмана и органите за защита на данните, като Омбудсманът ще работи с посредник, а не директно с отделните органи за защита на данните. Счита се, че това е целесъобразно, тъй като в противен случай Омбудсманът ще бъде претоварен с голям брой искания. Посредникът ще бъде определен от Европейската комисия, за което назначение членовете на Работната група ще бъдат помолени да направят предложение.

Участниците в заседанието бяха информирани за изготвеното от Европейската комисия Ръководство за граждани във връзка с Щита за личните данни в отношенията ЕС-САЩ, което ще бъде предоставено на членовете на Работната група за коментари и допълнения. (След отчитане на направените забележки, **Ръководството бе публикувано на 3 август** и ще бъде актуализирано периодично).

Първият годишен преглед на споразумението ще бъде извършен през лятото на 2017 г.

На своето заседание Работната група обсъди и прие текст на прессъобщение относно решението на Европейската комисия за адекватност на защита на личните данни в Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ. В своето изявление Работната група приветства Комисията и органите на САЩ за това, че при окончателния вариант на документите за Щит за личните данни са отчетени предварителните забележки, направени в становището на Работната група от 13 април 2016 г. В прессъобщението се заявява, че част от притесненията остават - по отношение на търговския аспект, както и на достъпа на държавни органи на САЩ до данните, предавани от ЕС. В своето изявление Работната група заявява:

„По отношение на търговския аспект, Работната група изразява съжаление, например, за липсата на специални правила за автоматизирани решения и на общо право на възражение. Работната група счита, че остава неясно как принципите на Щита ще се прилагат за обработващите лични данни.

По отношение на достъпа на държавни органи до данните, прехвърлени в САЩ в рамките на Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ, Работната група би очаквала по-строги гаранции за независимостта и правомощията на механизма Омбудсман. Що се отнася до събирането на огромно количество лични данни, Работната група по чл. 29 отбелязва ангажимента на Службата на директора на националното разузнаване да не извършва масово и безразборно събиране на лични данни. Независимо от това, изразява съжаление за липсата на конкретни уверения, че подобна практика не се осъществява.“

В прессъобщението се заявява, че „първият съвместен годишен преглед ще бъде ключов момент за допълнителното оценяване на надеждността и ефективността на механизма за поверителност на Щит за личните данни. В тази връзка, компетенциите на органите по защита на данните в хода на съвместната проверка трябва да бъдат ясно определени. При участието им в прегледа, националните представители, членове на Работната група по чл. 29, не само ще оценят дали всички въпроси са решени, но и дали мерките за защита, предвидени в рамките на Щита за личните данни са работещи и ефективни. Резултатите от първия съвместен преглед по отношение на достъпа на американските държавни органи до данните, прехвърлени по силата на споразумението, може също така да повлияе на други инструменти за трансфер, като например Задължителните корпоративни правила и Стандартните договорни клаузи.“

Работната група се ангажира проактивно и независимо да съдейства на субектите на данни за упражняване на правата им по механизма Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ. В своето изявление тя поема ангажимента скоро да предостави информация на администраторите на лични данни за техните задължения съгласно споразумението, коментари по наръчника на гражданите, предложения за създаване на централизиран орган на ЕС, както и за практическата организация на съвместния преглед.

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ОРГАНИЗИРА СРЕЩА ВЪВ ВРЪЗКА С ПРИЛАГАНЕТО НА ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 8 юли 2016 г. се състоя организирана от Европейската комисия среща във връзка с прилагането на Общия регламент за защита на данните. Основна цел бе обмяна на опит относно напредъка на отделните държави-членки в подготовката им за прилагането на Общия регламент за защита на личните данни (Регламента). Представител на КЗЛД на тази среща бе Наталия Николова, експерт от дирекция „Нормативна дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение“.

Томас Зердик от Генерална дирекция „Правосъдие и потребители“ на Европейската комисия изнесе презентация за подготовката на националните законодателства на държавите-членки за прилагането на Регламента. В хода на презентацията нееднократно беше подчертано, че Регламентът е правен акт с пряко приложение и за изпълнението му трябва да се изготвят правила за приложение.

На първо място бяха посочени четирите важни дати за Общия регламент за защита на данните:

27.04.2016 г. – приемане

04.05.2016 г. – публикуване в Официалния вестник на ЕС

24.05.2016 г. - влизане в сила

25.05.2018 г. – начало на прилагане на Общия регламент за защита на данните.

Двегодишният преходен период е предназначен за привеждане на националните законодателства по защита на данните в съответствие с Общия регламент. Задължението на държавите-членки за лоялно сътрудничество се изразява в действията по неприемането на каквито и да било мерки, които биха могли да навредят на преследваните с Регламента цели.

Във връзка с характеристиките на Регламента беше подчертано още веднъж значението му като правен акт с общо приложение, който е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки, както е посочено в чл. 288, пар. 2 от Договора за функциониране на европейския съюз. Отделна държава-членка не е компетентна да реши, че ще прилага Регламента непълно или ще прилага само някои от разпоредбите му. Регламентът има същото действие като националното законодателство по отношение предоставените права и наложените задължения за лицата. За разлика от Директива за защита на личните данни в полицейската и наказателната дейност, той не следва

да се транспонира. Държавите-членки и техните ръководни институции, съдилищата и надзорните органи по защита на данните са пряко обвързани с правото на Съюза и трябва да се съобразяват с него по същия начин, както с националното си законодателство.

По отношение на приложението на Регламента беше посочено Решение на Съда на ЕС от 24 юни 2004 г. по случая *Herbert Handlbauer GmbH*, съгласно което: “По силата на същността на регламентите и на тяхната функция в системата на източниците на правото на Европейския съюз, разпоредбите на нормативната им уредба по принцип имат незабавен ефект в националните правни системи, без да е необходимо за националните органи да приемат мерки за тяхното прилагане.” Това означава, че не следва да се приемат никакви национални актове за изпълнение.

Друг основен принцип, извлечен от практиката на Съда на ЕС е, че националните правила, които нарушават или се отклоняват от правилата на даден регламент, следва да бъдат премахнати и са неприложими. Това се отнася до национални правила, които регулират същия предмет, или дублират, или възпроизвеждат разпоредбите на този регламент. Нормите на националното законодателство, в този смисъл, биха създали правна несигурност за лицата, които следва да ги прилагат. Специфични национални правила, предвиждащи спецификация, освобождаване и/или дерогации за правилата на даден регламент, са разрешени само до степен, позволена от регламента и в рамките на ограниченията, определени в него.

Въз основа на практиката на Съда на ЕС бяха представени и други принципи, извлечени от конкретни негови решения, като например: „Държавите-членки могат да приемат правила за прилагане на регламент, ако те не пречат на неговата пряка приложимост и не скриват неговата същност като правен акт на Общността. Ако все пак се предвидят такива уточнения, то те трябва да са в съответствие със самия регламент. Държавите-членки трябва да подготвят прилагането на регламента по достатъчно ясен и разбираем за лицата начин“.

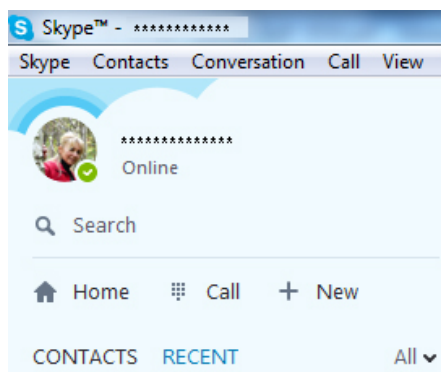
На срещата, отделните държави представиха напредъка си по подготовката за прилагане на Общия регламент за защита на личните данни. Отчетено бе, че има съществени разлики в етапите на подготовка на различните държави, като сред най-напредналите в това отношение са Холандия, Германия и Австрия. КЗЛД също представи своя план за подготовка по прилагането.

Срещата приключи със съобщение, че се подготвят наръчници от страна на Работната група по чл. 29 относно водещия орган, понятието висок риск, преносимост, длъжностното лице по защита на данните и сертификацията.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ ПО ВЪПРОСИТЕ НА НЕПРИКОСНОСТТА И СИГУРНОСТТА ПРИ ИНТЕРНЕТ ТЕЛЕФОНИЯТА И СВЪРЗАНИТЕ С НЕЯ КОМУНИКАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ

На 2 август 2016 г. Международната работна група по защита на личните данни в телекомуникациите публикува прессъобщение относно приет работен документ по въпросите на неприкосновеността на личния живот и сигурността при интернет телефонията (VoIP) и свързаните с нея комуникационни технологии.

Международната работна група по защита на личните данни в телекомуникациите (позната още като Берлинска група) включва представители от органите за защита на данните и международни организации от целия свят, занимаващи се с въпросите на неприкосновеността на личния живот. Групата е основана през 1983 г. в рамките на Международната конференция на защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот по инициатива на берлинския комисар по защита на данните. Членове на Групата са както специалисти в областта на високите технологии, така и юристи, тъй като работата на Групата има както технологичен, така и правен аспект.

В прессъобщението Работната група съобщава, че на свое заседание е приела работен документ по въпросите на неприкосновеността на личната информация и сигурността в интернет телефонията (VoIP) и свързаните с това комуникационни технологии, като съобщения в реално време и видеотелефонни услуги. В прессъобщението се казва още:

„Документът съдържа препоръки за подобряване на защитата на личната неприкосновеност и сигурността при ползването на тези услуги, отнасящи се до всички заинтересовани страни: законодатели и регулатори, доставчици на VoIP, разработчици на софтуер, производители на хардуер и потребители. Препоръките се

отнасят до всички видове мултимедийни услуги, предлагани от доставчиците на телекомуникационни услуги както и ОТТ доставчиците (компании, предлагаща телевизионно или филмово съдържание през интернет).

Новият работен документ „Актуализация на въпросите за лична неприкосновеност и сигурността при интернет телефонията (VoIP) и свързаните с нея комуникационни технологии“ допълва препоръките, дадени в по-ранна публикация, в която преди десет години Групата публикува първи работен документ относно приложенията за „глас чрез интернет протокол“ (Voice over IP, VoIP), който разглеждаше предизвикателствата пред неприкосновеността и сигурността. От тогава, VoIP е намерил широко приложение както в организациите, така и сред крайните потребители.

Извършването на повторна оценка е обусловено от няколко настъпили междувременно събития, включително степента на достъп до интернет услуги от органите на правоприлагането и от службите за сигурност (според разкритията на Едуард Сноудън), напредъка в процесите по стандартизация, развитието на високи широколентови клетъчни радиотехнологии и Wi-Fi мрежи.“

Работният документ „Актуализация на въпросите за личната неприкосновеност и сигурността при интернет телефонията и свързаните с нея комуникационни технологии“ е публикуван на сайта на КЗЛД в раздела „Международно сътрудничество“.

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ИЗБОРНИЯ ПРОЦЕС

На 6 ноември 2016 г. ще бъдат произведени избори за президент и вицепрезидент на Република България, както и национален референдум.

Изборният процес предполага обработване на лични данни на избиратели за целите на регистрацията на политически партии и коалиции от партии за участие в предстоящите избори, както и за целите на издигане на независими кандидати от инициативни комитети. Основно правомощие на КЗЛД по въпросите, свързани с организацията и реда за провеждане на всички видове избори е да контролира изпълнението на задълженията на участниците в изборния процес, които се явяват администратори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни.

КЗЛД полага специални усилия за постигане на добра информираност относно защитата на личните данни в изборния процес. В изпълнение на своите правомощия, КЗЛД е издала препоръки и указания, чиято цел е защита на личните данни на българските граждани в процеса на произвеждане

на всички видове избори. На сайта на КЗЛД е създаден специален раздел „Въпроси, свързани с провеждането на избори“, в който са публикувани:

- Информация за граждани
- Указания за политическите субекти
- Становище на КЗЛД относно искане на ЦИК във връзка с провеждането през 2015 година на общи избори за общински съветници и кметове
- Становище на КЗЛД относно искане на ЦИК във връзка с провеждането през 2016 година на избори за президент и вицепрезидент на Република България и национален референдум

В указанията и в становищата, КЗЛД определя ясно кои политически субекти са администратори на лични данни и кои подлежат на регистрация. Мотивирано е освобождаването от регистрация на някои от политическите субекти. За тези, които подлежат на регистрация са посочени регистрите, които трябва да бъдат задължително заявени. Дадени са указания към ЦИК каква информация за актуално състояние на регистрацията трябва да изисква.

С убеждението, че добрата информираност е гаранция за недопускане на злоупотреби, КЗЛД отправя препоръки и предоставя информация на гражданите по отношение защитата на личните им данни в изборния процес. Личните данни на избирателите биха могли да се използват неправомерно при съставянето на подписки за регистрирането на избори на политически партии и коалиции. Злоупотребата с лични данни съпътства и престъпленията, свързани с изборния процес, широко известни като „купуване на гласове“ и „контролиране на вота“. КЗЛД препоръчва на гражданите, които участват в подписка да изискват (и съответно да получат) информацията относно целите на обработване (събиране, съхраняване и предаване) на техните лични данни, както и относно получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните. Едновременно с това, Изборният кодекс предоставя възможност на гражданите да правят справка през сайта на ЦИК дали фигурират като лица, подкрепящи регистрацията за участие в избори на някой политически субект. В случай на установено нарушение, избирателите имат право да подадат жалби и сигнали за злоупотреба с техните права директно в КЗЛД, като за целта е предоставен типов формуляр на жалба (незадължителен) с необходимите реквизити.

През 2016 г. КЗЛД се включи активно в инициатива на Института за развитие на публичната среда, за създаване на инструмент със съвети за граждани по актуални въпроси от изборния процес. Този инструмент е изграден като интернет приложение, част от интернет страницата „Аз гласувам“. Целта на приложението е по структуриран и ясен начин да бъдат формулирани въпроси и дадени кратки и изчерпателни отговори по всички теми, свързани с опазването на личната информация в изборния процес, като основен акцент е поставен на събирането на подписки. Инструментът дава отговор на редица въпроси, свързани със защитата на личните данни при събиране на подписка - какви лични данни се събират в подписките, какви са гаранциите срещу злоупотребата с лични данни при събиране на подписи, кой и как проверява подписките, как се извършва справка за включването на дадено лице в подписка, какво може да се предприеме в случай на използване на лични данни на дадено лице без негово съгласие, какво предприемат институциите в случаи на установени нарушения и т.н.

Подготвена е и брошура, в която на гражданите се дават съвети за опазване на личните им данни при участието им в изборния процес.

С всички свои консултативни действия, информационни и разяснителни мерки, КЗЛД цели предотвратяване в максимална степен на злоупотреби с лични данни в изборния процес, както и по-добра осъзнатост на политическите субекти за отговорността, която носят за добросъвестното обработване на личната информация на българските граждани.

СТАНОВИЩЕ НА ЕНОЗД: ПРАВИЛАТА ЗА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ КОМУНИКАЦИИ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ПО-УМНИ, ПО-ЯСНИ, ПО-СИЛНИ

На 12 април 2016 г. Европейската комисия започна обществена консултация относно съществуващата Директива за неприкосновеност на електронните комуникации, както и възможните промени в съществуващата правна рамка. Правилата за неприкосновеност в сферата на електронните комуникации уреждат обработването на лични данни в тази област и изясняват правата на клиентите за неприкосновеност и конфиденциалност на онлайн комуникациите.

На 22 юли 2016 г. Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) публикува свое Становище относно преразглеждането на Директивата за обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива 2002/58/ЕС, ePrivacy Directive). В прессъобщение от 25 юли 2016 г. Джовани Бутарели заявява, че едно ново предложение за неприкосновеност на електронните комуникации би гарантирало поверителността на комуникациите, предлагайки по-голяма яснота и допълвайки Общия регламент за защита на данните.

В прессъобщението Джовани Бутарели заявява: „Конфиденциалността на онлайн комуникациите на физическите лица и бизнеса е от съществено значение за функционирането на съвременните общества и икономики. Правилата на ЕС, създадени за защита на личната неприкосновеност в сектора на електронните комуникации, трябва да отразяват света такъв, какъвто е днес.“

В становището се казва, че обхватът на нови правила за неприкосновеност в електронните комуникации трябва да бъде достатъчно широк, за да обхване всички форми на електронни комуникации, а не само предлаганите от традиционните телефонни компании и доставчици на интернет услуги. Физическите лица трябва да получават еднакво ниво на защита на всички видове комуникации (телефон, интернет телефония, приложения за съобщения от мобилен телефон, Интернет свързани устройства). Актуализираните правила трябва да гарантират, че поверителността на потребителите е защитена във всички публично достъпни мрежи, включително Wi-Fi услуги в хотели, магазини, летища, болнични и университетски мрежи. По отношение на съгласието, в становището се заявява, че никоя комуникация не трябва да бъде обект на незаконно проследяване и наблюдение, без свободно изразено съгласие. Потребителите трябва да имат лесни за употреба и ефективни механизми да дадат или да не дадат съгласието си. Също така, трябва да бъдат актуализирани и засилени съществуващите правила в Директивата за неприкосновеност на електронните комуникации, защитаващи от непоискани съобщения.

Според ЕНОЗД, повече прозрачност в чувствителната и често спорна тема за достъпа до комуникациите от страна на държавата, би се постигнала с нова разпоредба, според която организациите трябва периодично да оповестяват обобщени цифри, указващи исканията за информация от страна на правопрilagащи или други държавни органи от ЕС и извън ЕС.

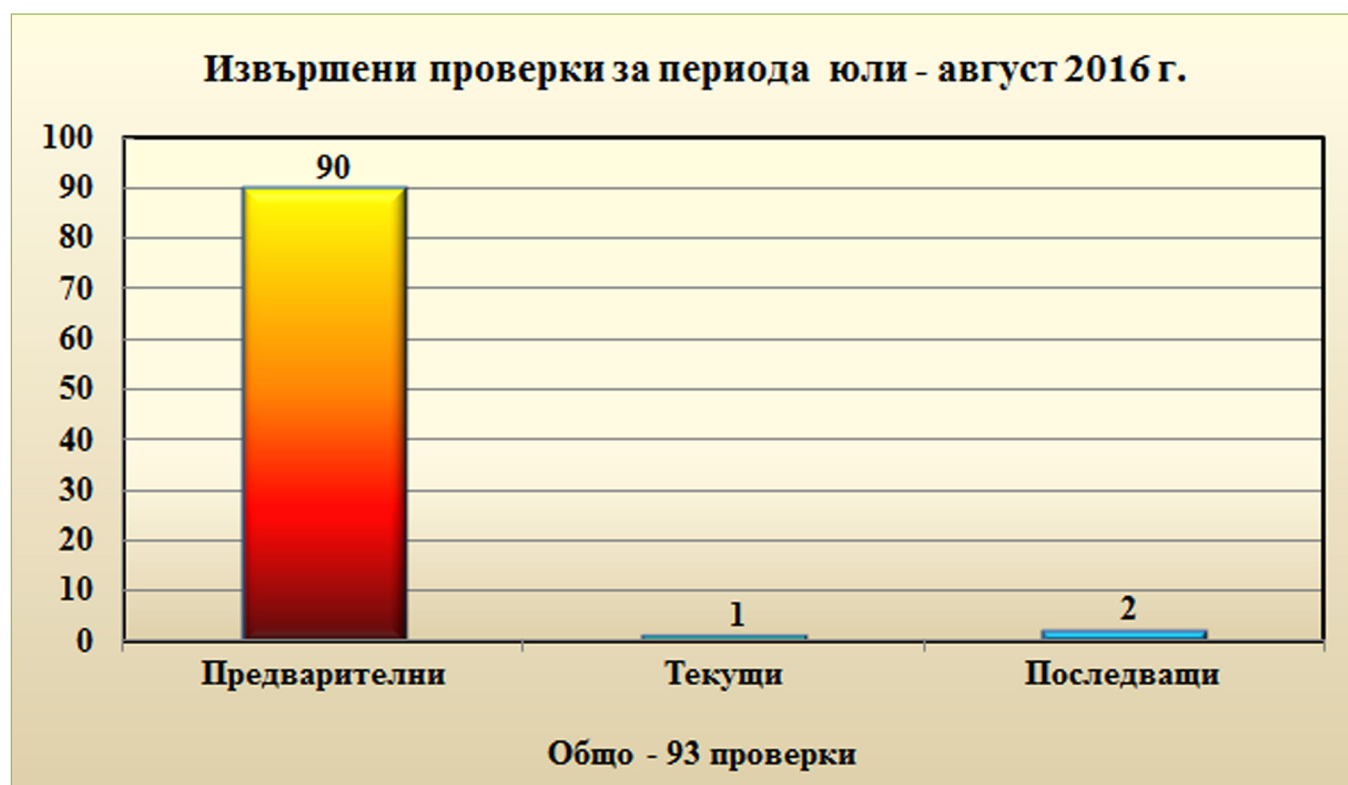
В своето становище ЕНОЗД заявява, че новите правила биха допълнили и определили, където е необходимо, мерките за защита в условията на Общия регламент за защита на данните. Те също така трябва да запазят по-високото ниво на защита в тези случаи, когато Директивата за неприкосновеност на електронните комуникации предлага по-специфични мерки за защита, отколкото Общия регламент за защита на данните.

Очаква се до края на 2016 г. Европейската комисия да изготви ново законодателно предложение относно неприкосновеността на електронните комуникации.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2016 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците юли и август 2016 г. са извършени общо 93 проверки. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 90 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 35 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са съставени 7 акта за установяване на административно нарушение и са издадени 2 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2016 г.

През периода юли-август 2016 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) са създадени нови 1 079 потребителски профила на АДД. От тях 996 са на АДД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 83 – на АДД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 355 590 потребителски профила – 324 611 на АДД, подали заявления за регистрация и 30 979 – на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД взема решения за:

- **вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 761 нови АДД**, с което общият брой на вписаните в регистъра АДД става 281 989;
- **освобождаване от задължението за вписване в регистъра – 101 АДД**, с което общият брой на освободените от регистрация става 27 862;
- **заличаване от регистъра – 3 АДД**, с което общият брой на заличените администратори става 339;

КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване и не е отказвала вписване в регистъра на АДД. Общият брой на прекратените производства по освобождаване остава 1 966, а общият брой на отказите се запазва 2 566.

През месеците юли и август за проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 113 АДД.

През периода са обработени 1 039 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-52/2015 г. София, 08.07.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.05.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-52/16.02.2015 г., подадена от Е.И.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Е.И.Н., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни – три имена, единен граждански номер и изображение.

Жалбоподателката информира, че към нея в качеството ѝ на съдебен заседател в Софийски градски съд се обърнал за съдействие М.А. – съдебен заседател във Великотърновски окръжен съд (ВтОС), който я уведомил, че заседателите от ВтОС имат проблем с издаването на служебни пропуски и я помолил да сканира пропуска си и да му го изпрати, за да го покаже на ръководството на ВтОС. Г-жа Е.И.Н. допълва, че в отговор снимала пропуска си и по имейл изпратила изображението на г-н М.А.

Жалбоподателката твърди, че на 04.02.2015 г. от близки установила, че на сайта на вестник „Б.“, както и в печатното издание на вестника от 27.01.2015 г. е публикувана статия със заглавие: „СКАНДАЛ. Съдебни заседатели в лют спор с председателя на Окръжния съд.“, към която е приложена снимка на г-н М.А. държащ пропуска ѝ от който са видни трите ѝ имена, единен граждански номер и снимка. Г-жа Е.И.Н. сочи, че „още същата вечер“ изпратила на главния редактор на вестника възражение, а в последствие на 09.02.2015 г. снимката е свалена от сайта на вестника.

Жалбоподателката счита, че са налице нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД от страна на вестника, който като администратор на лични данни е обработил личните ѝ данни незаконосъобразно и недопустимо, като е публикувал личните ѝ данни без нейно знание и съгласие.

Към жалбата са приложни относими по случая доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „И.К.Б.“ АД – собственик и издател на в. „Б.“ и администратор на електронния сайт на вестника *****, е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата. Информират, че статията предмет на жалбата е публикувана на 27.01.2015 г. и е свалена от сайта на в. „Б.“ веднага след подадено от г-жа Е.И.Н. възражение. Допълват, че са били „убедени, че търновецът М.А., герой на статията, е поискал разрешение от Е.И.Н., след като борави с картата на колежката си и иска илюстрация с нея“. В тази връзка и предвид обстоятелството, че г-жа Е.И.Н. е предоставила сама копие от пропуска си на г-н М.А., считат, че „в. „Б.“ не е обработил неправомерно личните данни на жалбоподателката по никакъв начин, под никаква форма и с умисъл да ѝ бъде навредено!“

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката – три имена, единен граждански номер и изображение чрез публикуването на снимка на пропуска ѝ им към статия със заглавие „СКАНДАЛ. Съдебни заседатели в лют спор с председателя на Окръжния съд.“, публикувана във вестник „Б.“ печатно издание от 27.01.2015 г. и публикуването ѝ на сайта на вестника. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е „И.К.Б.“ АД, което дружество видно от направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри е подало заявление с вх. № 1294807/16.07.2010 г. за регистрация като администратор на лични данни.

На проведено на 20.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Е.И.Н. и ответна страна – „И.К.Б.“ АД, в качеството му на собственик и издател на в. „Б.“ и администратор на електронния сайт на вестника *****.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от дружеството са изискани допълнителни доказателства. В отговор на което от „И.К.Б.“ АД предоставят брой на в. „Б.“ от 27.01.2015 г. и изразяват допълнително становище по жалбата, в което сочат, че „публикацията в печатното издание е напълно неясна що се отнася до името, а за лични данни и ЕГН е просто абсурдно да се извади каквато и да било информация за Е.И.Н.“. Допълват, че предложили на „няколко случайни читатели да кажат какво име разчитат“ на снимката и няколко от тях успели „да прочетат или само първото, или само второто име“.

На проведено на 18.05.2016 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

„И.К.Б.“ АД - редовно уведомено, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-52/16.02.2015 г. е основателна.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, че в печатно издание на вестник „Б.“, брой от 27.01.2015 г. е публикувана статия със заглавие: „СКАНДАЛ. Съдебни заседатели в лют спор с председателя на Окръжния съд.“, към която е приложена снимка на лице, което държи в ръцете си разпечатано на хартиен носител изображение на пропуск на Софийска градски съд, на който е ясно видимо изображение на лицето на което е издаден пропуск, четими, макар и трудно, са име, презиме и фамилия на жалбоподателката. Противно на твърденията на жалбоподателката на публикуваната снимка не са видими данни за единния ѝ граждански номер.

Страните не спорят, че статията с приложената към нея снимка, е публикувана на 27.01.2015 г. и на сайта на вестника -******, където е била свободно достъпа и към 04.02.2015 г., видно от приложена от жалбоподателката екранна разпечатка. По твърдения на ответната страна, същите неоспорени от жалбоподателката, снимката е свалена от сайта след подадено от г-жа Е.И.Н. възражение. Видимо е изображението на лицето, на което издаден пропуск, четимо е собственото име на лицето, но останалите лични данни и информация за лицето посочени в пропускат са нечетими.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД изображението на лицето и информация за неговите имена безспорно имат характера на лични данни по смисъла на цитирана разпоредба, а разпространението им е действие по обработване и като такова следва да се осъществява съобразно с разпоредбите на ЗЗЛД при наличие на предпоставките чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно в хипотезата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, при спазване на принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Законодателят е вменил в задължение на администраторът на лични данни да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В конкретния случай е безспорно е, че личните данни на жалбоподателката са обработени, в хипотезата на употреба и разпространение, с журналистически цели. С оглед контекста на статията и обстоятелството, че не жалбоподателката, а друго лице е обект на публикацията, Комисията счита че за информираността на обществото е достатъчно показването на издаден от Софийски районен съд пропуск с анонимизирани лични данни на конкретното лице, тъй като за постигане на журналистическите цели е достатъчно наличието на издавани от съда пропуски, не и тяхното индивидуално съдържание. В тази връзка счита, че при обработването на личните данни на жалбоподателката за целите на статията не е намерен разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице, правото на свобода на печата и правото на обществото да бъде информирано, т.е. не е намерен баланса между обществения интерес и личен живот на лице, сезирало Комисията, което не е обект на статията. В тази връзка следва да се отбележи, че дори да се приеме, че съдебните заседатели, както и съдиите, са публични личности, то на сайта на Софийски районен съд съдебните заседатели са индивидуализирани само с две имена, без снимка.

Обработването, чрез разпространение на страниците на печатното издание и на сайта на вестника на изображение на жалбоподателката и данни за имената ѝ (три имена в печатното издание) е непропорционално с оглед целите на обработване на личните данни на г-жа Е.И.Н., която следва да се отбележи още веднъж, че няма касателство спрямо статията и същата не е обект на публикацията. Обработването е в нарушение на принципа на пропорционалност на данните, посочен в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно който обработваните лични данни следва да са съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. Законодателят е предвидил в хипотезата, че данните са непропорционални за целите за които се обработват да бъдат заличени или коригирани (чл. 2, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД). Видно от събраните доказателства такива действия не са предприети, което е довело до незаконосъобразното разпространение на изображение и имена на жалбоподателката, като същите са станали достъпни до неограничен кръг лица, читатели на печатното и/или електронното издание на вестника.

Допускането на тази ситуация показва, че „И.К.Б.“ АД, в качеството му на собственик и издател на в. „Б.“ и администратор на електронния сайт на вестника *****, не е изпълнил задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно да предприеме съответните технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателката от неправомерно разпространяване, в резултат на което същите са били достъпни за неограничен кръг от лица. В тази връзка следва да се отбележи, че всеки администратор на лични данни следва да направи за всеки конкретен случай преценка по отношение на законосъобразността на обработването на лични данни, като предприема необходимите технически и организационни мерки за тяхната защита. С оглед задължението на дружеството администратор неоснователни са предположенията му за наличие на информираност и съгласие на

г-жа Е.И.Н. за обработване на личните ѝ данни, предвид обстоятелството, че защитата на лични данни и предприетите в тази насока мерки следва да се основават на закона и не би следвало да зависят от странични фактори и предположения.

В допълнение и предвид твърденията на ответната страна, „че не са произтекли никакви злонамерени действия спрямо Е.И.Н.“, следва да се отбележи, че нарушенията на ЗЗЛД не са резултатни, а на просто извършване и за осъществяване на състава на административното нарушение не е необходимо наличието на вредоносен резултат за лицето, чиито данни са неправомерно обработени.

Предвид оперативната самостоятелност на Комисията по чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и с оглед обстоятелството, че нарушението е първо за администратора, Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на дружеството да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на лицата, които не са обект на публикуваните във вестника статии, като съобрази тяхното обработване с принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и в частност принципа на пропорционалност на данните, съгласно който обработваните лични данни следва да са съотнесими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, а в случай, че са непропорционални, за целите за които се обработват, да бъдат заличени или коригирани. Комисията счита, че предвид продължаващата дейност на администратора на лични данни по издаване на вестник „Б.“ и неговото разпространяване и в електронен вариант, задължителното предписание ще има предупредително и превантивно действие и ще допринесе за спазване от страна на „И.К.Б.“ АД на установения правов ред, както и за защита на личните данни на физическите лица.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-52/16.02.2015 г., подадена от Е.И.Н., за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД да издаде на „И.К.Б.“ АД с ЕИК **** със седалище и адрес на управление *****, в качеството му на администратор на лични данни, задължително предписание да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на лицата, които не са обект на публикуваните във вестника статии, като съобрази тяхното обработване с принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

3. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – един месен от получаване на решението и задължава администратора на лични данни да уведоми Комисията за изпълнението му, като да представи доказателства в тази насока.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-53/2016 г.
София, 08.07.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.06.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-53/08.02.2016 г., подадена от Д.Н.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Д.Н.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от Административен съд – Варна.

Жалбоподателката информира, че в качеството й на държавен съдебен изпълнител е конституирана като ответник по адм. дело ****, по описа на Административен съд - Варна, 21-ви състав и допълва, че на 02.02.2016 г. след извършена справка на сайта на съда установила, че личните й данни в обем от три имена и длъжност, която заема, са публикувани и свободно достъпни на страницата на съда в графа „ответник“, ред 75 на справка за постановени съдебни актове за месец януари 2016 г. Жалбоподателката счита, че посочването на трите й имена, „които са специфични“ и посочването на длъжността, която изпълнява, е информация в обем и вид, който позволява еднозначното й идентифициране като физическо лице.

Госпожа Д.Н.К. допълва, че в сайта на съда е публикувано и съдебното решение по делото, в което личните й данни „са скрити“, но счита, че поради обстоятелството, че „линк към решението се намира на същия този 75 ред, в съседна графа, по категоричен начин може да се направи връзка между лицето посочено в графа ответник и лицето-ответник по съдебното решение“, което според жалбоподателката води до извода, че не е налице анонимизиране на личните й данни и в съдебното решение.

Жалбоподателката счита, че присъствието на личните й данни в сайта на Административен съд – Варна представлява нарушение на правата й по ЗЗЛД.

Към жалбата е приложена екранна разпечатка от сайта на Административен съд – Варна за свършени дела за периода 01.01.2016 г. – 31.01.2016 г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Административен съд – Варна е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата. Председателят на съда посочва, че в изпълнение на задължението си по чл. 64, ал. 1 от Закона за съдебната власт на интернет страницата на Административен съд – Варна се публикуват всички съдебни актове – решения, определения и разпореждания и допълват, че съдържащите се в актовете, в това число и в постановеното от съда Решение по адм. дело № ****, лични данни се анонимизират в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД и Закона за защита на класифицираната информация. Сочи, че информационната деловодна програма, с която работи съда и посредством, която въвежда и съхранява информация за образуваните дела „е САС „Съдебно деловодство“, собственост на Информационно обслужване АД, клон Варна“. Твърди, че „при публикуване на съдебния акт на интернет страницата на съда, информацията е графа „ответник“ се генерира и отразява автоматично, като в случаите, в които ответник е длъжностното лице/органа издал оспорвания административен акт, програмата не извършва заличаване на данните“ и „същата не позволява и извършване на корекции по отношение на данните в цитираната графа“.

Госпожа К. сочи, че жалбоподателката „е посочена в интернет страницата на съда в графа „ответник“ в качеството ѝ на длъжностно лице заемащо публична длъжност, а именно като държавен съдебен изпълнител, издало оспорвания административен акт, а не като физическо лице“ и счита, че „личните данни на Д.Н.К. – държавен съдебен изпълнител към съдебно-изпълнителна служба при Районен съд – Варна са обработени законосъобразно и правилно от Административен съд – Варна съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, като не е допуснато нарушение“. Председателят на съда допълва, че имената на жалбоподателката в качеството ѝ на длъжностно лице, заемащо публична длъжност, са публикувани и на интернет страницата на Районен съд-Варна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-53/08.02.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката в обем от три имена и длъжност, която заема, от Административен съд – Варна, чрез публикуването им на сайта на съда в графа „ответник“, ред 75 на справка за постановени съдебни актове за месец януари 2016 г. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е Административен съд - Варна.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че съдът е изпълнил задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подал е заявление за регистрация и е регистриран като администратор на лични данни с идент. № 34908 и заявени два регистъра – „Персонален регистър“ и „Съдебни дела“.

На проведено на 27.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Д.Н.К. и ответна страна – Административен съд - Варна, в качеството му на администратор на лични данни.

На проведено на 01.06.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката - редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-53/08.02.2016 г. е неоснователна.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че на 04.02.2016 г. и към настоящия момент на сайта на Административен съд – Варна в раздел „Справка за свършени дела за периода от 01.01.2016 г. до 31.01.2016 г.“, в графа ответник, ред 75 от справката са публикувани и свободно достъпни три имена на жалбоподателката и съкращение на длъжността която заема на държавен съдебен изпълнител, в качеството ѝ на ответник по дело № *****, по описа

на съда което касае действия на жалбоподателката като държавен съдебен изпълнител. Страните не спорят, а и видно от събраните доказателства, личните данни на жалбоподателката са анонимизирани в публикуваното по делото съдебно решение в съответствие с нормативно установеното задължение на съда по чл. 64 от Закона за съдебната власт.

Видно от събраните доказателства личните данни на страните - жалбоподатели и ответници по други дела са анонимизирани и същите са посочени в справката с техни инициали.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. С оглед на легалната дефиниция безспорно трите имена на всяко физическо лице са лични данни, тъй като чрез тях то, в определена степен и при отчитане на други признаци, каквито в случая са изпълняваната публична длъжност, може да бъде идентифицирано.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Предвид спецификата на конкретния казус касаещ лице, заемащо публична длъжност – държавен съдебен изпълнител, обработването на лични данни на жалбоподателката в обем от три имена и длъжност която заема е законосъобразно в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, а именно обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес.

Държавния съдебен изпълнител е държавен орган и обществеността трябва да е информирана точно на кого държавата е възложила съответните функции и как се изпълняват те. Възлагането на всяка функция на държавна власт изисква идентификация на физическия субект, комуто тя се предоставя. В тази връзка имената на държавните съдебни изпълнители са публикувани на сайта на съответния районен съд, а по отношение на жалбоподателката са публикувани и свободно достъпни на интернет страницата на Районен съд – Варна, именно в качеството ѝ на длъжностно лице, заемащо публична длъжност.

Предвид характера на длъжност която лицето заема и във връзка с осъществяването на която е и процесното дело, по което жалбоподателката е посочена като страна, се налага извода, че данните за трите имена и длъжността ѝ е информация въз основа на която обществеността да си състави мнение за дейността на институцията – държавен съдебен изпълнител, чрез идентифициране на физическото лице, което я упражнява.

Следва да се намери и в конкретния случай е намерен баланса между правото на информираност и общественият интерес от една страна и защитата на личните данни от друга. Ролята на едно лице в обществения живот обосновава приоритетния интерес на обществеността да има достъп до информация, отнасяща се до него, а лицата които изпълняват функция на държавен орган следва да търпят по-висока степен на прозрачност и критика. В тази насока е и практиката на Конституционния съд на Република България, съгласно която защитата на личните данни на лица, заемщи публични длъжности, сред които са и съдебните изпълнители, е много по-занижена, в сравнение със защитата на останалите граждани. В тази връзка обработването на личните им данни, индивидуализиращи ги като органи на власт, а именно информацията за имената и длъжността която заемат е необходимо за изграждане на мнение у гражданите относно дейността на задължените по закон субекти.

В тази връзка Комисията счита, че публикуването на сайта на Административен съд – Варна трите имена на жалбоподателката и съкращение на публичната длъжност която заема не е

в нарушение на правата на жалбоподателката предоставени и със ЗЗЛД, тъй като не е накърнена неприкосновеността на личността ѝ и личния ѝ живот предвид обстоятелството, че се касае само за данни които идентифицират жалбоподателката като орган на власт и не навлизат в личната ѝ сфера.

Госпожа Мария Матева – член на Комисията за защита на личните данни не споделя формирания от мнозинството на Комисията извод и изразява особено мнение, приложено към настоящето решение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-53/08.02.2016 г., подадена от Д.Н.К. срещу Административен съд - Варна, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-94/2016 г.

София, 08.07.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 15.06.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-94/10.03.2016 г., подадена от М.С.И.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от М.С.И., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни от „С.Г.Г.“ ООД във връзка събиране на задължение към „Т.Б.“ ЕАД.

Жалбоподателката твърди, че не е уведомена писмено за цедиране на задължението ѝ на колекторската фирма и счита, че личните ѝ данни „са станали достояние на колекторската фирма по незаконен начин, както и че ползването им за оказване на психологическо въздействие е грубо нарушение на Закона за защита на личните данни и престъпление по чл. 213а от Наказателния кодекс, а именно изнудване“.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин, административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Законодателят е указал, че при непотвърждение в срока производството следва да се прекрати.

Жалба рег. № Ж-94/10.03.2016 г. е подадена по пощата с писмо, но не е подписана. В тази връзка и в изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от АПК и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от ПДКЗЛДНА до жалбоподателката е изпратено писмо № П-2843/13.04.2016 г. с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в 3-дневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок, образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателката адрес за кореспонденция ***** и видно от известие за доставка № AR 5100016023020 се е върнало в цялост в Комисията, с отбелязване на пощенското клеймо „непотърсен“. В тази връзка на 16.05.2016 г. писмото е изпратено и на посочен от жалбоподателката електронен адрес –***** и по презумпция от чл. 42, ал. 4 (изречение второ) от Гражданско-процесуалния кодекс се смята за връчено/получено с постъпването му в посочената информационна система, а именно на 16.05.2016 г., но жалбоподателката не е предприела действия за потвърждаване на жалбата.

С оглед обстоятелството, че в законоустановения срок дадените указания не са изпълнени, Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производството, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато жалбата, с която е сезиран, не е подписана и след дадени от органа указания не е потвърдена в законоустановения срок.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-94/10.03.2016 г., подадена от М.С.И., като нередовна и прекратява образуваното административно производство, поради непотвърждаване на жалбата в законоустановения срок.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-131/2016 г.
София, 19.07.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.06.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-131/01.04.2016 г., подадена от А.К.Ц.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.К.Ц., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „Банка ДСК“ ЕАД.

Жалбоподателката твърди, че на 01.07.2014 г. В.П. в качеството й на служител на банката е направила извлечение от банковата й сметка ***** за периода 01.01.2012 г. до 30.06.2014 г. и е предоставила извлечението на трето лице.

Жалбоподателката счита, че са нарушени правата й по ЗЗЛД от „Банка ДСК“ ЕАД, както и че са нарушени разпоредбите на Закона за кредитните институции и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства, а именно писмен отговор на „Банка ДСК“ ЕАД по жалба № 01-10-05717/29.07.2014 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Банка ДСК“ ЕАД е изискано писмено становище.

В отговор от дружеството изразяват становище в което сочат, че „жалбата на г-жа А.К.Ц. срещу „Банка ДСК“ ЕАД е вероятно основателна” и молят Комисията да вземе предвид предприетите от дружеството мерки. Информират, че г-жа А.К.Ц. е клиент на дружеството и има открита разплащателна сметка № *****. Допълват, че на 14.07.2014 г. в дружеството е постъпило оплакване от жалбоподателката с твърдения, че служител на банката неправомерно е предоставил извлечение от разплащателната й сметка на М.Г., „който от своя страна е извършил опит за изнудване на клиентката“. От дружеството сочат, че по случая е извършена проверка, която е установила, че на 01.07.2014 г. банков служител В.П. е „осъществила достъп до сметките на г-жа А.К.Ц., извън преките си служебни задължения, като е генерирала извлечение от разплащателна сметка № *****“ и допълват, че въпреки, че не са събрани категорични доказателства на кого е предоставено извлечението, банковият служител е уволнен дисциплинарно. Информират, че на жалбоподателката, на посочен от нея имейл адрес ***** е изпратено писмо с изх. № 01-10-09717/2 от 12.08.2014 г., с което са й поднесени извинения за допуснатото нарушение.

С оглед застъпеното в административния процес служебно начало и необходимостта от преценка на наличието на предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки за допустимост на жалбата, от г-жа А.К.Ц. е изискана информация относно дата на която е получила приложения към жалбата отговор от „Банка ДСК“ ЕАД. В отговор жалбоподателката информира, че е получила отговора на банката на 15.08.2014 г. на електронната си поща.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-131/01.04.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни

и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането/жалбата с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД правомощие на Комисията е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД всяко физическо лице има право да сезира КЗЛД в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Сроковете са преклузивни и изтичането им преклудира възможността на Комисията да се произнесе по съществото на искането, с което е сезирана.

С оглед цитираните разпоредби и събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че подадената от г-жа А.К.Ц. жалба е процесуално недопустима.

Предмет на жалбата е обработването в хипотезата на неправомерно разпространяване на лични данни на жалбоподателката, а именно предоставяне на извлечение от банковата ѝ сметка от служител на банката на трето лице.

Видно от събраните доказателства към 14.07.2014 г. жалбоподателката е имала предположения и данни за извършеното нарушение предвид обстоятелството, че на тази дата е сезирала банката с подадено по електронен път оплакване за неправомерно предоставяне на извлечение от банковата ѝ сметка на трето лице. С оглед съдържанието на писмо изх. № 01-10-09717/2 от 12.08.2014 г., по описа на банката и с оглед волеизявлението на жалбоподателката, че е получила същото на 15.08.2014 г. се налага извода, че на 15.08.2014 г. от получения от банката отговор жалбоподателката е узнала за извършеното нарушение.

Предвид това обстоятелство и с оглед факта, че жалбата е подадена в КЗЛД на 28.03.2016 г. се налага извода, че същата е просрочена, а именно подадена е след изтичане на разписания в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД преклузивен едногодишен срок от узнаване на нарушението, които е изтекъл 15.08.2015 г., а жалбата е подадена почти осем месеца след изтичане на срока за упражняване на правото по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД

Просрочената жалба е процесуално недопустима за разглеждане по същество, поради което Комисията следва да я остави без разглеждане по същество и да прекрати образуваното административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-131/01.04.2016 г., подадена от А.К.Ц. срещу „Банка ДСК“ ЕАД, като процесуално недопустима – просрочена и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-347/2015 г.
София, 19.07.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.06.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-347/24.08.2015 г., подадена срещу „Е.П.П.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от А.Ю.А. жалбата, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване, събиране и съхранение, на личните му данни и личните данни на негови роднини – майка и сестра от страна на „Е.П.П.“ АД във връзка със смяна на титуляра на партида за доставка на електрическа енергия.

Жалбоподателят информира, че притежава наследствен имот находящ се в ***** и допълва, че на 10.06.2015 г. посетил офис на „Е.П.П.“ АД в гр. Габрово за да смени титуляра на партидата, която се е водила на вече покойния му баща, чиито наследници са жалбоподателя, неговите майка и сестра.

Господин А.Ю.А. уведомява, че за целта служителка на дружеството изисквала, в отговор на което той предоставил, заверено копие на: нотариален акт на имота, удостоверение за наследници, акта за смърт на баща му - титуляр на партидата, пълномощни от другите двама наследници, удостоверения за наследници на бабата и дядото на жалбоподателя, по бащина линия, както и копие на гражданските им карти.

Жалбоподателят твърди, че при всеки негов опит да откаже да представи на дружеството копие на някой от изисканите документи е уведомяван, че това възпрепятства промяната на титуляра на партидата и може да доведе до прекратяване на електроснабдяването на имота. В тази връзка сочи, че е бил принуден да представи копия на посочените документи съдържащи негови лични данни и лични данни на близките му. Твърди, че не е изискано съгласието му за събиране и съхранение на съдържащите се в документите лични данни.

Жалбоподателят моли Комисията да извърши проверка по случая и да ангажира административно-наказателната отговорност на дружеството.

Към жалбата са приложени описаните в нея доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Е.П.П.“ АД е изискано писмено становище.

В отговор от дружеството ангажират становище на неоснователност на жалбата с приложения към него относими доказателства. От „Е.П.П.“ АД сочат, че на 12.06.2015 г. в дружеството е подадено заявление за продажба на електрическа енергия № 3813248/12.06.2015 г. от г-н А.Ю.А. за обект – жилищна сграда с адрес *****. От дружеството допълват, че съгласно Общите условия на дружеството за продажба на електрическа енергия (ОУДПЕЕ) при подаване на заявление следва да се представят документи идентифициращи клиента и обекта, за който се заявява продажба на енергия и уточняват, че „документите, удостоверяващи право на ползване, се предоставят от клиента за преглед, а останалите документи се предоставят като копие на „Е.П.П.“ АД, на основание чл. 9, ал. 5 и ал. 6 от ОУПЕЕ.“ От дружеството сочат, че предоставените от г-н А.Ю.А. данни касаят трите му имена, единен граждански номер, номер на документ за самоличност и постоянен адрес, а „също и трите имена, единните граждански номера на останалите двама съсобственици на имота, вписани

в удостоверението за наследници”. От дружеството твърдят, че предоставените към заявлението документи съответстват на изискуемите в чл. 9 от ОУДПЕЕ и са: удостоверение за наследниците на Ю.А.М., нотариален акт за собственост на името на Ал.М. и Ам.М.; удостоверение за наследниците на Ал.М. и удостоверение за наследниците на Ам.М.

От дружеството твърдят, че предоставените от клиентите лични данни се използват и съхраняват в съответствие с действащото законодателство и считат, че не е налице нарушение на правата на жалбоподателя и разпоредбите на ЗЗЛД.

С оглед изложените в жалбата твърдения за нарушение и на правата на трети лица, различни от жалбоподателя, от същия е изискано да представи доказателства за представителната си власт по отношение на тях.

В хода на производството в КЗЛД е депозирана декларация от Г.М.М. и Ал.Ю.А., с която лицата потвърждават действията на А.Ю.А. относно депозирана в КЗЛД жалба рег. № Ж-347/24.08.2015 г. за неправомерно обработване на личните им данни от „Е.П.П.“ АД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-347/24.08.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което жалбата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства, в това число и подадена от Г.М.М. и Ал.Ю.А., съответно майка и сестра на г-н А.Ю.А., декларация следва извода, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от лица с правен интерес.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване, в хипотезата на събиране и съхранение, на лични данни на А.Ю.А., Г.М.М. и Ал.Ю.А. от страна на „Е.П.П.“ АД във връзка с подадено заявление за смяна на титуляра на партида за доставка на електрическа енергия на адрес *****. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е „Е.П.П.“ АД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 29780 и заявени четири регистъра.

На проведено на 20.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподатели - А.Ю.А., Г.М.М. и Ал.Ю.А. и ответна страна – „Е.П.П.“ АД.

На проведено на 22.06.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателите – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

Ответната страна – редовно уведомена, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени

доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледани по същество жалба Ж-347/24.08.2015 г. е основателна.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят – А.Ю.А., в качеството си на съсобственик на наследствен имот е подал до „Е.П.П.“ АД заявление № 3813248/12.06.2015 г. за снабдяване с електрическа енергия за битови нужди за недвижимия имот с адрес *****. Между страните не е спорно, че към заявлението са предоставени и дружеството съхранява копие на: нотариален акт за собственост на имота с № 111, том I, дело № 279/1976 г.; удостоверения за наследници с изх. № ДД-1-А-07.1510/15.06.2015 г., № ДД-1-А-07.1505/12.06.2015 г. и № ДД1-А-07.1505/1/12.06.2015 г., на Ам.М., Ал.М. и Ю.А.М.

Следва да се отбележи, че имотът е присъединен към електроразпределителната мрежа и договора касае продажба и снабдяване с електрическа енергия на съществуващ обект снабдяван с електрическа енергия. Представеният договор не касае отношения уредени с издадената от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР) Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Видно от съдържанието на събраните доказателства е, че в нотариалния акт, както и в удостоверения за наследници с изх. № ДД-1-А-07.1510/15.06.2015 г. и № ДД-1-А-07.1505/12.06.2015 г. не се съдържат лични данни на жалбоподателите. Лични данни се съдържат само в удостоверение № ДД1-А-07.1505/1/12.06.2015 г. за наследниците на Ю.А.М., в подаденото от А.Ю.А. заявление за продажба на електрическа енергия, както и в декларация от Ал.Ю.А. и Г.М.М.

Събирането и съхранението на лични данни на жалбоподателите, съдържащи се в подаденото заявление и декларация, е законосъобразно при наличие на посочените в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването, а именно обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните е страна – в случая г-н А.Ю.А., както и за действия предхождащи сключването на договора и предприети по негово искане - а именно предприети от жалбоподателите действия, волеизявления партидата на съсобствения имот да се „води“ само на единия от жалбоподателите, а именно – г-н А.Ю.А.

Според §1, т. 41б Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката (ЗЕ) потребител на енергийни услуги е краен клиент, който купува енергия от доставчик, предоставящ услуги от обществен интерес и/или ползвател на преносна и/или разпределителна мрежа за снабдяването му с енергия. Същият §1, т. 27 г от ДР на ЗЕ визира определение за понятието „краен клиент“ и това е клиент, който купува електрическа енергия за собствено ползване. От друга страна и с оглед Общите условия на „Е.П.П.“ АД, за да има качеството на потребител на електрическа енергия, лицето следва да е собственик или ползвател на имота, като доказателство за което е необходимо да представи пред дружеството за справка документ удостоверяващ това му качество, като няма пречка в партидата да се впише конкретното основание за собственост.

Събирането и съхранението на документи удостоверяващи правото на собственост, както и на документ удостоверяващ правоприемството, като форма на обработване на съдържащите се в тях лични данни, следва да се осъществява в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД, при наличие на предвидените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки за допустимост на обработването и в съответствие с принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Събирането и съхранението на копие от документи удостоверяващи правото на собственост на жалбоподателите върху недвижим имот, както и на документ удостоверяващ правоприемството, за целите на сключен между страните договор за продажба на електрическа енергия на съсобствения имот находящ се в ***** е в нарушение на посочените в чл. 2, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗЗЛД принципи. Предвид обстоятелството, че данните за лицето необходими за индивидуализирането му като клиент се съдържат в подаденото от него заявление, а по отношение на другите съсобственици на имота данни за тях се съдържат в подадената декларация за съгласие, и предвид съдържанието на одобрените от ДКЕВР Общи условия на дружеството, съгласно които клиента следва да представя само за справка

документи, удостоверяващи правото му на собственост върху имота, то събирането и съхранението на копия от документи, удостоверяващи правото на собственост – каквито в конкретния случай са нотариален акт за собственост на имота и удостоверения за наследници, надхвърля целите за които се обработват данните, а именно за прехвърляне на партида за продажба на електрическа енергия.

Действията на служителите на дружеството по събиране на копия от документи удостоверяващи правото на собственост и съхранението на такива документи противоречат за Общите условия на продажба на електрическа енергия на „Е.П.П.“ АД, одобрени от ДКЕВР. Съгласно същите клиентите на дружеството следва да се индивидуализират с трите си имена, единен граждански номер, постоянен адрес, телефон за контакт и да посочат административен адрес на имота снабдяван с електрическа енергия. Клиентите следва да представят за преглед и информация оригинали или нотариално заверени копия на документи удостоверяващи правото им на собственост или вещното му право на ползване върху имота (чл. 9, ал. 5 от ОУ). Видно от съдържанието на Общите условия дружеството не следва да събира и съхранява копия на документи удостоверяващи правото на собственост на имота.

С оглед характера на исканата от г-н А.Ю.А. услугата и приетата от ДКЕВР Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи, разписаните в нея разпоредби са неприложими в конкретния случай, с оглед което събирането и съхранението на копия от документи удостоверяващи правото на собственост на имота - нотариален акт и удостоверение за наследници за целите на прехвърляне на партида надхвърля целите за които се обработват данните, още повече че необходимата за урегулиране на отношенията информация се съдържа в подаденото заявление и декларации.

Действията на дружеството по събиране и съхраняването на такива документи е в нарушение на ЗЗЛД и посочените в него принципи съгласно които личните данни следва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, както и да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. В случая изискването и съхраняването на документи за собственост, както и на такива удостоверяващи правоприемство определено са в нарушение на тези принципи, като липсва и конкретна, точно определена и законна цел за това. Отделно, тези документи са публично достъпни чрез регистъра по вписвания към Агенция по вписванията, което обезсмисля тяхното допълнително събиране от администратора „Е.П.П.“ АД.

В тази насока е и съдебната практика а именно Решение № 7461/03.06.2014 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 13188/2013 г. и практиката на Комисията - Решение Ж-71/21.01.2013 г., както и Становище на Комисията по искане рег. № 281/10.02.2012 г.

Доколкото обаче в съхранявания нотариалния акт, както и в удостоверения за наследници с изх. № ДД-1-А-07.1510/15.06.2015 г. и № ДД-1-А-07.1505/12.06.2015 г. не се съдържат лични данни на жалбоподателите, то събирането и съхранението на тези документи не представляват нарушение на правата на жалбоподателите и не може да се говори за незаконосъобразно обработване на личните им данни посредством това деяние.

Събирането и съхранението на удостоверение № ДД1-А-07.1505/12.06.2015 г. за наследниците на Ю.А.М., в което се съдържат лични данни на жалбоподателите в обем от три имена, единен граждански номер, адрес и родство за целите на сключения договор за продажба на електрическа енергия и съхраняването им по партидата на имота обаче е в нарушение на разписаните в чл. 2, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗЗЛД принципи и в нарушение на разписаните от ответната страна Общи условия по аргументи изложени по-горе в решението.

С оглед характера на нарушението и предвид оперативната си самостоятелност, Комисията счита за целесъобразно да издаде на „Е.П.П.“ АД задължително предписание да приведе процедурата по продажба на електрическа енергия на физически лица в съответствие с приетите от дружеството Общи условия, одобрени от ДКЕВР, като преустанови събирането на копия от документи удостоверяващи правото на собственост или вещното право на ползване върху имот снабдяван с електрическа енергия и унищожи събраните до този момент копия, като счита, че същото ще има предупредително и

превантивно действие и ще допринесе за спазване от страна дружеството на установения правов ред.

Водима от горното, и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № Ж-347/24.08.2015 г. от А.Ю.А., Г.М.М. и Ал.Ю.А. срещу „Е.П.П.“ АД, за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗЗЛД издава задължително предписание на „Е.П.П.“ АД да приведе процедурата по продажба на електрическа енергия на физически лица в съответствие с принципите посочени в чл. 2, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗЗЛД и приетите от дружеството Общите условия на дружеството за продажба на електрическа енергия, като преустанови събирането и съхранението на копия от документи удостоверяващи правото на собственост или вещното право на ползване върху имоти снабдявани с електрическа енергия и унищожи събраните до този момент копия.

3. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – един месец от получаване на решението, като задължава администратора на лични данни да уведоми и да представи пред Комисията доказателства за изпълнението му.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-535/2015 г.

София, 19.07.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.06.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-535/28.12.2015 г., подадена от К.К.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от К.К.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „А.С.В.“ АД във връзка със събиране на задължение.

Жалбоподателят информира, че „от началото на месец декември 2015 г.“ всеки ден получава обаждания от лице, което се представя за служител на „А.С.В.“ АД, което го безпокои за събиране на задължение в размер на две хиляди лева.

Жалбоподателят твърди, че не е предоставял личните си данни на дружеството и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „А.С.В.“ АД и „И.А.М.“ АД е изискано писмено становище.

В отговор от „А.С.В.“ АД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. От дружеството информират, че жалбоподателят е страна по сключен с „И.А.М.“ АД договор за паричен заем № 2192537 от 24.11.2014 г., по повод който има ликвидни изискуеми задължения. Допълват, че въз основа на договор за цесия сключен между „И.А.М.“ АД и „А.С.В.“ ООД, с настоящо наименование „А.С.В.“ АД, от 16.11.2010 г. и анекс към него от 01.07.2015 г., вземането на дружеството към г-н К.К.К. е цедирано на „А.С.В.“ АД и на последното са предоставени личните данни на жалбоподателя и всички документи удостоверяващи вземането. От дружеството твърдят, че на 10.07.2015 г. жалбоподателят е уведомен за цесията, както и за основанията и целите на които „А.С.В.“ АД обработва личните му данни.

От „А.С.В.“ АД сочат, че към 15.03.2016 г. задължението не е погасено и същото е в размер на 2117.33 лв., предвид което считат, че за дружеството са налице посочените в чл. 4, ал. 1, т. 3 и 7 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработване на личните данни на жалбоподателя.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-535/28.12.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателя от „А.С.В.“ АД във връзка със събиране на задължение на жалбоподателя към „И.А.М.“ АД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че администратори на лични данни са „А.С.В.“ АД и „И.А.М.“ АД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 417546 и № 36581.

На проведено на 20.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – К.К.К. и ответни страни – „А.С.В.“ АД и „И.А.М.“ АД.

В хода на производството от страна на „И.А.М.“ АД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата. От дружеството твърдят, че личните данни на жалбоподателя са обработени законосъобразно при наличие на разписаните в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. Информират, че жалбоподателят е страна по сключен с дружеството договор за паричен заем № 2192537/24.11.2014 г., по повод който има ликвидни изискуеми задължения в размер на 2056.78 лв. и допълват, че на 01.07.2015 г. вземането е цедирано на „А.С.В.“ ООД и на

последното са предоставени всички документи удостоверяващи вземането, а отношенията между дружествата са уредени с Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 16.11.2010 г. и Приложение № 1/01.07.2015 г., към него.

На проведено на 22.06.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят- редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„А.С.В.“ АД – редовно уведомено, представлява се от Й.К., с приложено по преписката пълномощно.

„И.А.М.“ АД – редовно уведомено, представлява се от Г.Д., с представено в заседанието пълномощно.

Процесуалните представители на ответните страни оспорват жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна по съображения изложени в депозираните по преписката писмени становища.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-535/28.12.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят е страна по сключен с „И.А.М.“ АД договор за паричен заем № 2192537/24.11.2014 г., по повод който има ликвидни изискуеми задължения към дружеството. В договорът се съдържат лични данни на жалбоподателя – три имена, адрес и единен граждански номер, същите доброволно предоставени от г-н К.К.К. на дружеството за целите на договора. Страните не спорят, че на 01.07.2015 г. личните данни на жалбоподателя са предоставени от „И.А.М.“ АД на „А.С.В.“ АД и обработвани от последното за събиране на задължението, във връзка със сключен между страните договор за цесия, по силата на който вземането на дружеството към жалбоподателя е прехвърлено на „А.С.В.“ АД, ведно с всички документи удостоверяващи прехвърленото вземане.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – „И.А.М.“ АД и физическото лице, чиито лични данни се обработват за целите на договора е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна.

Обработването на личните данни на жалбоподателя чрез действия по предоставянето им от „И.А.М.“ АД на „А.С.В.“ АД и обработването им от последното за целите на събиране на задължения на г-н К.К.К. произтичащи от сключения договор за паричен заем, е законосъобразно, в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно изразено от г-н К.К.К. изрично съгласие личните му данни да бъдат предоставяни/разкривани на трети лица, в това число и дружества за събиране на вземания и обработвани от последните за събиране на неизплатени задължения по договора. Съгласието е обективизирано в т. 11, (3) на сключения между жалбоподателя и „И.А.М.“ АД договор за паричен заем.

От събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните

данни на жалбоподателя, в качеството му на страна по сключен договор за паричен заем са обработени от „И.А.М.“ АД и „А.С.В.та“ АД законосъобразно, при наличие на условие за допустимост на обработването посочено в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

С оглед събраните по преписката доказателства, в частност представено от „А.С.В.“ АД копие на уведомително писмо изх. № УПЦ-П-ИАМ/2192537 и неговото съдържание, както и с оглед изложените в жалбата твърдения, Комисията счита, че „А.С.В.“ АД е изпълнило и вмененото му с разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД задължение. Дружеството е предоставило на г-н К.К.К. посочената в цитираната разпоредба информация, която безспорно дължи на жалбоподателя предвид обстоятелството, че обработва личните му данни, които не са предоставени от него, а от трето лице – „И.А.М.“ АД, с оглед което не са налице основание за ангажирането на административно наказателната отговорност на дружеството по чл. 43, ал. 2 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение жалба рег. № Ж-535/28.12.2015 г., подадена от К.К.К., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-3/2015 г.

гр. София, 22.08.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 18.05.2016 г. обективизирано в протокол № 22 на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разглежда жалба с рег. № Ж-3/06.01.2015 г. подадена от В.И.П. срещу П.Д. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

В жалбата се твърди, че в поканата за свикване на общо събрание насрочено за 23.12.2014 г. домоуправителят П.Д. е посочил личните данни на В.И.П. – имена и пълен и точен адрес без нейното изрично съгласие.

Жалбоподателката информира, че „тази поканата е залепена на таблото непосредствено до входната врата, както и в асансьора срещу вратата, така че всеки има достъп, влизайки в асансьора до личните данни“.

В жалбата е направено искане за съдействие от страна на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, комисията) и е приложено копие от поканата, която е предмет на жалбата.

С писмо изх. № П-3204/20.04.2015 г. на КЗЛД, адресирано до П.Д., е изпратено заверено копие на жалба № Ж-3/06.01.2015 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета на жалбата.

Вследствие от проведен на 05.04.2016 г., след позвъняване на посочения в жалбата телефонен номер, разговор е установено желанието на В.И.П. за продължаване на административното производство.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с решение от 13.04.2016 г. комисията е приела за допустима жалба с рег. № Ж-3/06.01.2015 г. предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) срок.

С посоченото произнасяне са конституирани страните в административното производство, а именно: жалбоподател – В.И.П., ответна страна – П.Д., в качеството му на домоуправител и администратор на лични данни и е насрочена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Видно от писма № П-3061/20.04.2016 г. и № П-3062/20.04.2016 г., известия за доставянето им и протокол от проведен с г-жа В.И.П. телефонен разговор се установява надлежното уведомяване на страните за заседанието на КЗЛД, обявено за 18.05.2016 г.

Предвид събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови норми комисията е мотивирала произнасянето по същество с разгледаните по-долу разпоредби.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Видно от съдържанието на приложената от жалбоподателката покана за свикване на общо събрание на собствениците с адрес: ***** се установява, че г-жа В.И.П. е информирана, че на предстоящото общо събрание на същата ще бъде връчена индивидуална покана „относно суми за месечни такси, които тя дължи за периода април – октомври 2014 г. на обща стойност 52.50 лева, т. е. по 7.50 лева месечно“.

В поканата се съдържа информация за жалбоподателката относно двете ѝ имена, В.И.П., и номера на апартамента, в който живее, № 37.

Във връзка с изразеното от ответната страна становище по предмета на жалбата се разглежда писмо № П-3288/27.04.2016 г. подадено от П.А.Д., в качеството му на домоуправител.

В документа се посочва, че информацията за жалбоподателката, съдържаща се в поканата (две имена и номер на апартамент) е „почти същата като тази, която е написана на пощенската ѝ кутия, която се намира точно до асансьора (В.И.П. ап. 37).

Ответната страна уведомява, че твърдението на жалбоподателката за достъп на всички лица до личните ѝ данни не отговаря на истината. В тази връзка се твърди, че „обявата е поставена на таблото след входната врата във фойето на входа. Самата входна врата е постоянно заключена като могат да влизат хора единствено, които имат чип, т. е. живущите във входа. Другата обява е поставена в асансьора, който също е с чип“.

Видно от съдържанието на жалбата, както и от горесцитираното пояснение от П.Д. се установява, че въпросната покана за свикване на общо събрание е поставена на таблото, намиращо се в жилищния вход, както и в асансьора на входа.

Във връзка с режима на етажна собственост в сградата се разглеждат относими законови разпоредби.

Съгласно чл. 1 от Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) този закон урежда обществените отношения, свързани с управлението на общите части на сгради в режим на етажна собственост, както и правата и задълженията на собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти или на части от тях.

На основание чл. 6, ал. 1, т. 10 от ЗУЕС собствениците са длъжни да заплащат разходите за управлението и поддържането на общите части на сградата.

На основание чл. 7, ал. 2, т. 4 от ЗУЕС в книгата на етажната собственост се вписват собственото, бащиното и фамилното име на обитателите, пребиваващи в обекта.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗУЕС изпълнителният орган на етажната собственост е управителен съвет (управител), който на основание чл. 23, ал. 1 от ЗУЕС следи за изпълнение задълженията на лицата, обитатели в имотите.

Във връзка с произнасянето на административния орган по същество на жалбата се разглежда основанийето за допустимост на обработването на личните данни – две имена и номер на апартамент на жалбоподателката съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 23, ал. 1 от ЗУЕС, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни с оглед упражняване правомощията му на управител на етажната собственост.

В административното производство се установява, че личните данни на В.И.П. са обработвани от П.Д., в качеството му на управител на етажната собственост, в хипотезите на събирането и използването им, законосъобразно и в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД личните данни да се обработват добросъвестно; да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват; да бъдат точни и при необходимост да се актуализират.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-3/06.01.2015 г. подадена от В.И.П. срещу П.Д. поради установената законосъобразност на обработването на личните данни на жалбоподателката – две имена и номер на апартамент, извършено в хипотезите на събиране и използване, на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 23, ал. 1 от ЗУЕС с цел нормативно установено задължение на администратора на лични данни с оглед упражняване правомощията му на управител на етажната собственост.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ Ж-47/2016 г.****гр. София, 22.08.2016 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 01.06.2016 г. обективизирано в протокол № 24 на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-47/04.02.2016 г. подадена от И.А.Р. срещу „Топлофикация София“ ЕАД за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

С жалбата си г-н И.А.Р. твърди, че „Топлофикация София“ ЕАД разполага с негов нотариален акт съдържащ личните му данни без да го е предоставял на дружеството.

В тази връзка жалбоподателят е отправил молба до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, комисията) за извършване на проверка по отношение начина на снабдяване от страна на дружеството със съответния документ и основаниято за обработване на личните данни.

С писмо изх. № П-1800/12.03.2016 г. на КЗЛД, адресирано до представителя на „Топлофикация София“ ЕАД, е изпратено заверено копие на жалба № Ж-47/04.02.2016 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета й.

В отговор от страна на дружеството е изразено отношение с писмо № С-252/ 23.03.2016 г. с приложени в съответствие доказателства.

Предвид задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, комисията се е произнесла с решение от 20.04.2016 г. относно допустимостта на жалба с рег. № Ж-47/04.02.2016 г. за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) срок.

С посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство, а именно: жалбоподател – И.А.Р.; ответна страна – „Топлофикация София“ ЕАД и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови норми комисията е мотивирала произнасянето по същество на жалбата с разгледаните по-долу разпоредби.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Видно от съдържанието на жалбата предмет на административното производство се явява твърдението на жалбоподателя за липса на изразено от негова страна съгласие за предоставяне на личните му данни съдържащи се в нотариалния му акт за собственост, с който „Топлофикация София“ ЕАД разполага и твърдението в тази връзка за нарушаване на правата на лицето по ЗЗЛД.

Предвид изясняване на обстоятелствата по жалбата се разглежда становище № С-252/23.03.2016 г. представено от надлежно упълномощен представител на „Топлофикация София“ ЕАД.

В цитирания документ се посочва, че в качеството си на администратор на лични данни, и конкретно „за целите на регистър „Потребители на топлинна енергия“ в дружеството се обработват и съхраняват данни относно физическата и икономическа идентичност на лицата, както и други данни на потребителите (клиенти) на топлинна енергия. В този смисъл ответната страна е направила извода,

че „е налице условие за допустимост на обработване на личните данни на г-н И.А.Р., а именно – за реализиране на законните интереси на дружеството, което в случая се изразява в снабдяването и предоставянето на документ (нотариален акт) с цел събирането на вземания за доставена топлинна енергия“.

По отношение основанията за обработване на личните данни на жалбоподателя, в хипотезата на тяхното събиране, в становище № С-252/23.03.2016 г. се цитират разпоредбите на чл. 42 от Правилника за вписванията и чл. 8, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър съгласно които книгите за вписване са публични и всеки може да поиска справки по вписванията, отбелязванията и заличаванията, направени по книгите за вписване. В допълнение на основание посочената разпоредба от Закона за кадастъра и имотния регистър се сочи, че имотният регистър е публичен и всеки може да се снабди с незаверено копие от документа за собственост на трето лице.

В становището е отбелязана конкретната цел и повод за снабдяване с личните данни на г-н И.А.Р., съдържащи се в нотариалния акт за собственост, който макар и неприложен към жалбата, но цитиран в становището на „Топлофикация София“ ЕАД, се отнася до имота, в който живее И.А.Р., посочен и като адрес за кореспонденция в жалбата, а именно: *****.

Представителят на дружеството е информирал КЗЛД в становище № С-252/ 23.03.2016 г., че на 30.06.2015 г. „Топлофикация София“ ЕАД е депозирало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК с вх. № 3041658 срещу И.А.Р. и З.В.Р. за сумата от 4 717 лева. Предвид подадено възражение от длъжниците срещу същата заповед и с оглед съобщение на СРС получено от дружеството на 04.11.2015 г. с което съдията докладчик е указал на дружеството възможността за предявяване на иск относно вземането е заведена искова молба № 24446/04.12.2015 г. по описа на Софийския районен съд.

Именно към исковата молба е приложен нотариалният акт, описан в т. 13 от иска, с цел установяване съществуването на вземането за консумирана и незаплатена топлинна енергия по отношение на съсобствениците на имота – И.А.Р. и З.В.Р.

В заключение на изложеното представителят на ответната страна в административното производство е мотивирал виждането за неоснователност на жалбата с отбелязването, че „като съсобственик на процесното жилище, г-н И.А.Р. има качеството на клиент на топлинна енергия и страна по облигационното правоотношение с „Топлофикация София“ ЕАД, независимо на чие име се води партидата в дружеството, имайки предвид, че същата има само вътрешносчетоводно, но не и правно значение (в този смисъл Решение № 1359 на СГС, г. О., IV-Г състав). Следователно, установено е принципното съществуване на облигационно договорно правоотношение между страните, произтичащо от договор за продажба на топлинна енергия, по който „Топлофикация София“ ЕАД е доставяло топлинна енергия“.

В резултат от разгледаните обстоятелства се анализира приложението на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД съгласно която обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изрично посочените условия.

В настоящото административно производство безспорно се установява липсата на изрично предоставено съгласие от страна на жалбоподателя за обработването на личните му данни извършено със снабдяването на „Топлофикация София“ ЕАД с документа за собственост и представянето му в съда.

Наличието на съгласие на физическото лице за обработване на личните му данни обаче е само едно от законовите условия за допустимост на обработването на данните.

С оглед правомощията на ответната страна комисията приема, че е налице основание за произнасяне по същество на жалба № Ж-47/04.02.2016 г. и отхвърлянето ѝ като неоснователна предвид чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 6 и т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 127, ал. 2 от ГПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК и чл. 8, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

Съгласно цитираните основания за допустимост на обработването на личните данни на г-н И.А.Р. извършено от „Топлофикация София“ ЕАД с оглед предмета на жалбата се счита, че е налице нормативно установено задължение на администратора на лични данни – чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД; необходимост за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се предоставят данните – чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД; реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните – чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

В тази връзка са относими следните законови норми: чл. 10 от ГПК, касаещ принципа за установяване на истината в съдебното производство, а именно: съдът осигурява на страните възможност и им съдейства за установяване на фактите, които са от значение за делото; чл. 127, ал. 2 от ГПК – в исковата молба ищецът е длъжен да посочи доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях и да представи заедно с нея всички писмени доказателства; чл. 154, ал. 1 от ГПК – всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения; чл. 8, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър – имотният регистър е публичен и всеки може да се снабди с незаверено копие от документа за собственост на трето лице.

В този смисъл административният орган споделя мотивите на ответната страна за обявяване неоснователността на жалбата предвид законосъобразността на обработването на личните данни на И.А.Р.

В допълнение е отбелязването, че в случая обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено в изпълнение на принципите регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД относно законосъобразност, добросъвестност, за конкретни, точно определени и законни цели като не се установява обработване на личните данни допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-47/04.02.2016 г. подадена от И.А.Р. срещу „Топлофикация-София“ ЕАД извършено със снабдяването с нотариален акт за собственост и прилагането му като доказателство към искова молба вх. № 24446/04.12.2015 г. по описа на Софийския районен съд на основание чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 6, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 127, ал. 2 от ГПК, чл. 8, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър предвид изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора и реализиране на законните му интереси.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-426/2015 г.
гр. София, 22.08.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 22.06.2016 г., обективизирано в протокол № 28, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-426/ 12.10.2015 г. подадена от Н.К.Т. срещу „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и „Е.Б.“ ЕООД за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

С жалба № Ж-426/12.10.2015 г. Н.К.Т. информира, че на 01.10.2015 г. е получил уведомително писмо от „Е.Б.“ ЕООД в което се сочи, че съгласно договор за събиране на вземания от 05.09.2015 г. „ОТП Ф.Б.“ ЕАД е възложило на „Е.Б.“ ЕООД да извършва действия по извънсъдебно събиране на задължение на г-н Н.К.Т., произтичащо от договор за кредит от 15.07.2004 г.

Жалбоподателят уведомява, че няма договорни отношения с „Е.Б.“ ЕООД поради което личните му данни се обработват от дружеството без негово знание и съгласие.

В допълнение г-н Н.К.Т. посочва, че няма договорни отношения с „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и липсва договор в който жалбоподателят да е предоставил съгласието си „ОТП Ф.Б.“ ЕАД да обработва личните му данни за целите на сключения договор, както и да ги предоставя на трети лица с цел реализиране на законните си интереси.

В заключение на жалбата е направено искането за упражняване на правомощията от страна на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, комисията) и налагане на съответни административни санкции.

С писма изх. № П-10789/16.12.2015 г. и № П-10790/16.12.2015 г. на КЗЛД, адресирани, съответно, до представителите на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и „Е.Б.“ ЕООД са изпратени заверени копия на жалба № Ж-426/12.10.2015 г. и е указан срок за представяне на становища по предмета ѝ.

В отговор от страна на дружествата са представени писма № С-12/07.01.2016 г., № С-50/19.01.2016 г. и № П-3890/25.05.2016 г. с приложени в съответствие доказателства.

Предвид задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, на 20.04.2016 г. комисията се е произнесла относно допустимостта на жалбата с оглед съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) срок.

С посоченото произнасяне жалба № Ж-426/12.10.2015 г. е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство: жалбоподател – Н.К.Т.; ответни страни – „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и „Е.Б.“ ЕООД и е определена дата за разглеждането ѝ по същество.

Във връзка с нормативно установеното в чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД задължение на администраторите на лични данни за регистрация се отбелязва изпълнението му от ответните страни в настоящото административно производство.

Видно от направена справка в електронния регистър на администраторите на лични данни при КЗЛД „ОТП Ф.Б.“ ЕАД е вписано като администратор на лични с идентификационен номер 369339 и заявяването на 3 броя регистри, от които: „Длъжници“, „Персонал“, „Други съконтрагенти“.

По отношение на „Е.Б.“ ЕООД се установява вписването на дружеството като администратор на лични данни с идентификационен номер 291678 и заявяването на 2 броя регистри, а именно: „Контрагенти“ и „Персонал“.

С оглед изясняване на фактическата обстановка се разглеждат изразените от страните становища.

В становище с рег. № С-12/07.01.2016 г. представителят на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД (универсален правопреемник на преобразуваното и прекратено без ликвидация дружество „ОТП Ф.Б.“ ЕООД) посочва, че „по силата на договор за покупко-продажба на вземания (цесия) от 14.02.2013 г. „Банка ДСК“ ЕАД е прехвърлила на дружеството в тяхната цялост и заедно с всички привилегии, обезпечения и други принадлежности, включително с изтеклите лихви, пакети от свои изискуеми вземания, в това число и вземанията си срещу Н.К.Т. като кредитополучател по договор за кредит за текущо потребление от 15.07.2004 г.“.

В същия документ е отразено, че с изрично пълномощно „Банка ДСК“ ЕАД е упълномощила „ОТП Ф.Б.“ ЕАД да уведоми длъжниците за сключения договор за цесия в съответствие с изискванията на чл. 99, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите. В тази връзка е изпратено уведомително писмо до г-н Н.К.Т., приложение към което е „Информация по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД“, в която изрично се сочи, че „личните данни се обработват за целите на реализиране на законните интереси на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД като кредитор на цедираните от „Банка ДСК“ ЕАД вземания, в това число за целите на оценка и анализ на кредитния риск и задълженията на длъжниците, управление на прехвърлените вземания и тяхното събиране“.

За сведение в документа, както и в самата жалба, е изложена информацията, че „към момента вземането по договора за кредит за текущо потребление от 15.07.2004 г. е предмет на висящо исково производство по гр. дело № 892/2014 г. по описа на Районен съд, гр. Разлог с ищец „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и ответник Н.К.Т.“.

Във връзка с виждането на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД за обстоятелството, че вземането, предмет на висящо исково дело не изключва правото на кредитора да опита да се свърже с длъжника с цел провеждане на преговори и обсъждане на възможностите за доброволно уреждане на задълженията се посочва, че „съгласно договор за събиране на вземания от 05.09.2015 г. „ОТП Ф.Б.“ ЕАД е възложило на „Е.Б.“ ЕООД осъществяването на контакт с длъжника Н.К.Т. именно с тази цел – провеждане на преговори за сключване на споразумение за разсрочено плащане на дълга“.

В допълнително депозирано становище № П-3890/25.05.2016 г. представителят на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД е мотивирал молбата за отхвърляне жалбата на г-н Николов като неоснователна с „наличието на договорни отношения между администратора на лични данни „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и физическото лице, чиито данни се обработват за целите на договора на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД“. В този смисъл е преценката на ответната страна, че обработването на личните данни е законосъобразно поради необходимост за изпълнение на задължение по договор за банков кредит по който физическото лице за което се отнасят данните е страна.

Става ясно, предвид приложените към становището доказателства, че по силата на изрично пълномощно, издадено от „Банка ДСК“ ЕАД, „ОТП Ф.Б.“ ЕАД е изпратило уведомление по чл. 99, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите до длъжника Н.К.Т. за прехвърляне на вземането неразделна част от което е „Информация по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД“ като от приложеното известие за доставяне се установява надлежното получаване от жалбоподателя.

В разглежданото становище са коментирани договорните отношения на основание чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД между „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и „Е.Б.“ ЕООД.

В тази връзка следва разглеждането на изложеното в становище № С-50/ 19.01.2016 г. депозирано в КЗЛД от процесуалния представител на „Е.Б.“ ЕООД, а именно: съгласно приложен рамков договор за събиране на вземания от 13.08.2015 г. сключен между „ОТП Ф.Б.“ ЕАД, в качеството му на възложител, и „Е.Б.“ ЕООД, в качеството му на изпълнител, е налице придобиване от страна на „Е.Б.“ ЕООД правото за събиране на вземания, предоставени от „ОТП Ф.Б.“ ЕАД, включително и това на г-н Н.К.Т.

В заключение на разгледаните становища ответните страни са изразили мнение за

неоснователност на жалбата предвид извършеното обработване на личните данни на Н.К.Т. в изпълнение на разпоредбите на ЗЗЛД.

Следва да се отбележи, че горепосоченото уведомително писмо, надлежно получено от Н.К.Т. с доставянето му на 19.04.2013 г., видно от известие за доставяне, отговаря изцяло на изискването на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът да предостави данните, които го идентифицират; целите за които се обработват; категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

В изпълнение на указанията на КЗЛД, дадени до представителя на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД с писмо № П-4387/09.06.2016 г., предвид липсата на приложен към административната преписка договор за покупко-продажба на вземания от 14.02.2013 г. сключен между „Банка ДСК“ ЕАД и „ОТП Ф.Б.“ ЕАД, в комисията е депозирано писмо № М-146/13.06.2016 г.

В същия документ изпълнителният директор на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД е изразил молба за присъединяване към доказателствения материал в административното производство на заверен препис на договор за цесия от 14.02.2013 г., ведно с приложение № 1 към договора.

Видно от допълнително постъпилите доказателства се установяват договорните отношения между „Банка ДСК“ ЕАД и „ОТП Ф.Б.“ ЕАД предвид които и видно от приложение № 1 към договора „Банка ДСК“ ЕАД е прехвърлила на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД вземането на Н.К.Т.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно определението за „лични данни“, законово регламентирано в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД информацията, касаеща трите имена, ЕГН, данни от личната карта, адрес, съдържащи се в договор за кредит за текущо потребление от 15.07.2004 г. сключен между „Банка ДСК“ ЕАД и жалбоподателя съставлява лични данни.

Съгласно чл. 3 от ЗЗЛД обработването на лични данни се извършва от администратор на лични данни, който е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, както и когато целите и средствата за обработване се определят със закон.

В този смисъл с обработването на посочените лични данни на г-н Н.К.Т. ответните страни в настоящото производство се явяват администратори на лични данни, извършили обработване в хипотезите на събиране, съхраняване и предоставяне, по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изброените в т. 1 – т. 7 на същата разпоредба условия.

Допустимостта на обработването на личните данни на жалбоподателя се установява с нормите на чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД съгласно които физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

По отношение на допустимостта на обработването на личните данни на жалбоподателя извършено в хипотезата на събиране от страна на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД се посочва нормативното основание на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД предвид сключения на 14.02.2016 г. договор за цесия.

Вследствие цитираните законови норми и подробно обсъдените доказателства КЗЛД приема,

че личните данни на Н.К.Т. са обработвани от ответните страни законосъобразно, съ и в изпълнение на принципите жалбата за неоснователна.

Предвид изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-426/12.10.2015 г. подадена от Н.К.Т. срещу „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и „Е.Б.“ ЕООД с оглед установената законосъобразност на обработването на личните данни на жалбоподателя извършено в хипотезите на събиране, съхраняване и предоставяне във връзка с договор за кредит за текущо потребление от 15.07.2004 г. сключен между „Банка ДСК“ ЕАД и Н.К.Т. и договори за покупко-продажба на вземания от 14.02.2013 г. между „Банка ДСК“ ЕАД и „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и от 05.09.2015 г. между „ОТП Ф.Б.“ ЕАД и „Е.Б.“ ЕООД поради което е налице законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя предвид изрично изразено съгласие и изпълнение на договорни задължения.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-471/2015 г.

гр. София, 22.08.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 27.04.2016 г., обективизирано в протокол № 19 на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разглежда жалба с рег. № Ж-471/30.10.2015 г. подадена от Н.П.П. и М.И.С. срещу „Б.П.Б.“ АД, „Ф.И.С.“ ЕООД и „ВИП К.“ ООД за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателите информират, че са „сдължници по договор на фирма с Пощенска банка“.

В жалбата се сочи, че с оглед затруднения на дружеството по повод изплащането на кредита са извършени съдебни действия, в резултат на които ипотекитаното имущество е било продадено от частен съдебен изпълнител, но част от дълга е останала непогасена.

В тази връзка жалбоподателите информират, че през месец февруари от настоящата година са били „атакувани от „ВИП К.“ ООД с настояване за плащане на дълга към Пощенска банка“.

Допълнително в жалбата се сочи, че с искане за плащане на същия дълг са постъпвали обаждания и от „Ф.“ ООД.

Предвид твърдението на г-жа Н.П.П. и г-н М.И.С., че не са предоставяли съгласието си на „Б.П.Б.“ АД за предоставяне на личните им данни на трети лица, в жалбата е направен изводът за неправомерно обработване на личните данни от страна на „Б.П.Б.“ АД, „Ф.И.С.“ ЕООД и „ВИП К.“

ООД във връзка с което е сезирането на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, комисията).

С писма на КЗЛД, адресирани до представителите на „Б.П.Б.“ АД, „Ф.И.С.“ ЕООД и „ВИП К.“ ООД са изпратени заверени копия на жалба № Ж-471/30.10.2015 г. с указан срок за представяне на становища по предмета ѝ в отговор на които са постъпили писма № С-31/15.01.2016 г., С-3/05.01.2016 г., С-47/18.01.2016 г.

Предвид задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, на 15.07.2015 г. комисията се е произнесла относно допустимостта на жалба № Ж-471/ 30.10.2015 г. с оглед съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателката, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) срок.

С посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство: жалбоподатели – Н.П.П. и М.И.С.; ответни страни – „Б.П.Б.“ АД, впоследствие „Ю.Б.“ АД, „Ф.И.С.“ ЕООД и „ВИП К.“ ООД и е определена дата за разглеждането им по същество.

Видно от направена справка в електронния регистър на администраторите на лични данни при КЗЛД „Ю.Б.“ АД е вписано като администратор на лични данни с идентификационен номер 25861 със заявени 8 броя регистри, а именно: „Клиенти „ЕФГ С.Б.“ ЕАД, „Управление на човешки ресурси“, „Клиенти – пощенски представителства банкова система ИС банк“, „Кредитоискатели и свързани лица“, „Клиенти и представляващи основан банкова система“, „Видеонаблюдение“, „Кандидати за работа“, „Документооборот“.

По отношение на „ВИП К.“ ООД се установява вписването на дружеството като администратор на лични данни с идентификационен номер 316683 и заявяването на 3 броя регистри, а именно: „Служители“, „Длъжници“, „Клиенти“.

Относно разглежданата регистрация на ответните страни се отбелязва вписването на „Ф.И.С.“ ЕООД в списъка на администраторите на лични данни с идентификационен номер 413702 и заявяването на 4 броя регистри, от които: „Служители“, „Длъжници и контрагенти на дружеството“, „Клиенти с просрочени задължения по изкупени вземания на дружеството“, „Контрагенти на дружеството“.

С оглед изясняване на фактическата обстановка се разглеждат изразените от страните становища.

В становище с рег. № С-3/05.01.2016 г., изразено от пълномощника на „Ф.И.С.“ ЕООД, се посочва, че „в конкретния случай има наличие на основна предпоставка, която представлява пречка за разглеждането по същество на жалбата и отхвърлянето ѝ като недопустима, изразяваща се в това, че жалбата макар и формално да е подадена от физически лица, видно то приложения от тях договор, сключен между „Ю.Б.“ АД (преди „Б.П.Б.“ АД) и „ЕЛ Г.“ ООД Н.П.П. действа в качеството си на съдружник, а М.И.С. в качеството си на съдружник и управител на „ЕЛ Г.“ ООД, т. е. касае се за обработване на данни на юридическо лица“.

В този смисъл е молбата на ответната страна комисията да съобрази, че данните на търговските дружества се съдържат в публичен регистър, информацията е публична и всяко лице може по всяко време да направи справка и да снесе последните, което безспорно важи и за „ЕЛ Г.“ ООД, предвид което „обработването на данните на търговското дружество и неговите съдружници и управители е напълно в съответствие с нормите на българското законодателство“.

В разглежданото становище допълнително се сочи, че „Ф.И.С.“ ЕООД е компания за управление на вземания с оглед което има сключен с „Ю.Б.“ АД договор за събиране на вземания от длъжници на банката.

На основание договорните отношения възложителят предоставя на служител на Ф. в електронен формат списък с търговски дружества, които имат задължения към „Ю.Б.“ АД. В електронния формат се съдържат данни за размера на задълженията и на какво основание се дължи, като копия от договори или други документи, от които е възникнало задължението не се предоставят към агенцията.

С оглед изложеното дружеството счита, че в изпълнение на задължението единствено и само да събира просрочени вземания, възложено от „Ю.Б.“ АД, „Ф.И.С.“ ЕООД, в качеството си на вписан в регистрите на КЗЛД администратор на лични данни не е злоупотребило с личните данни на жалбоподателите и жалбата е неоснователна.

В следващото становище с рег. № С-47/18.01.2016 г. управителят на „ВИП К.“ ООД информира за наличие на договор между представляваното от него дружество и „Ю.Б.“ АД на основание който са възложени извънсъдебни действия по събиране на просрочени парични вземания.

В потвърждение на горното към становище № С-47/18.01.2016 г. е приложен договор за събиране на вземания № 5300/2211/27.10.2015 г. между коментираните дружества.

Видно от чл. 1 на договора „възложителят възлага, а изпълнителят се съгласява срещу възнаграждение и за своя сметка да извършва извънсъдебни действия от името на банката по събиране на просрочени парични вземания на възложителя от трети лица – кредитополучатели, съдължници и поръчители по отпуснати от банката потребителски кредити, които са просрочили своите плащания към възложителя“.

С оглед качеството на страните по договора, а именно: „възложител“ – „изпълнител“ и материята касаеща КЗЛД се отбелязва съдържанието на чл. 7, т. 1 и т. 4 от договор за събиране на вземания № 5300/2211/27.10.2015 г.: „Служителите по събиране работят на пряко подчинение на съответния възложител. Служителите по събиране следва да осъществяват възложената им дейност при спазване на вътрешния ред в служебните помещения и правилата на трудова дисциплина, установени от възложителя“.

В договора за възлагане специално е обособена материята свързана със защитата на личните данни в т. IV на договор № 5300/2211/27.10.2015 г. съгласно която, както и в чл. 11 от документа, „по отношение на личните данни на клиентите, получени при или във връзка с изпълнение на дейността по чл. 1, възложителят възлага на изпълнителя да изпълнява функциите на обработващ лични данни съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД. Възложителят се задължава да предостави на изпълнителя инструкция във връзка с необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни при тяхното събиране и обработване – приложение № 4, неразделна част от настоящия договор“.

В изпълнение указанията на КЗЛД с писмо № С-31/15.01.2016 г. изпълнителният директор на „Ю.Б.“ АД е изразил становище по предмета на жалбата, както и по отношение нейната основателност.

В тази връзка се отбелязва, че „както и самите жалбоподатели са посочили в своята жалба, „ЕЛ Г.“ ООД не обслужва редовно отпуснатите му кредити, с което за банката възниква правото да инициира действия за удовлетворяване на своите вземания съгласно условията на подписаните договори и анекси към тях. Предприетите действия от страна на банката водят до частично погасяване на задълженията на „ЕЛ Г.“ ООД, но към месец март 2015 г. все още е налице непогасен остатък и по двата кредита: **** с три анекса към него от 2009 г., 2011 г. и 2012 г. и ***** с анекс през 2011 г. За целите на пълно погасяване на задълженията на „ЕЛ Г.“ ООД банката е възложила на две от дружествата, с които има сключени договори с предмет събиране на вземания, да извършат действия от името на банката, а именно: за кредит № **** – „ВИП К.“ ООД; за кредит № ***** – „Ф.И.С.“ ЕООД“.

Във връзка с представеното становище изпълнителният директор на „Ю.Б.“ АД е посочил, че е извършена проверка, от която е установено, че „данните, които банката е предоставила на двете дружества касаят единствено дружеството „ЕЛ Г.“ ООД за което е приложена разпечатка от съответната информационна система“.

Предвид установяване на горното от „Ю.Б.“ АД са изискани обяснения от страна на представителите на „Ф.И.С.“ ЕООД и „ВИП К.“ ООД, в резултат на които е прието, че дружествата в качеството им на обработващи лични данни са изпълнили задълженията си съгласно дадените им на основание чл. 24 от ЗЗЛД инструкции.

В заключение представителят на „Ю.Б.“ АД е направил заключението, че „впечатлението на жалбоподателите, че с техните лични данни е злоупотребено от „Ю.Б.“ АД поради липса на изрично изразено от тяхна страна съгласие за предоставяне на трети лица е погрешно, тъй като такива категорично не са предоставяни от банката за целите на събиране на вземания на „ЕЛ Г.“ ООД.

Видно от приложенията към становище № С-31/15.01.2016 г., а именно: договор за банков кредит № **** от 27.04.2007 г.; договор за банков кредит от № ***** от 12.07.2010 г.; договор за събиране на вземания от 2009 г. сключен с „Ю.Б.“ АД; Инструкция по чл. 24 от ЗЗЛД; Споразумение за заместване на страна по договор от 01.03.2015 г. се установява, че личните данни на жалбоподателите са обработвани от страна на ответните страни законосъобразно в изпълнение разпоредбите на ЗЗЛД.

В случая се касае за обработване на личните данни на Н.П.П. и М.И.С. извършено от страна на „Ю.Б.“ АД, „Ф.И.С.“ ЕООД и „ВИП К.“ ООД в хипотезите на тяхното събиране и съхраняване.

Видно от разгледаните по-горе договорни отношения между ответните страни е налице приложението на чл. 24 от ЗЗЛД съгласно който администраторът може да обработва личните данни сам или чрез възлагане на обработващ данните. Когато е необходимо по организационни причини, обработването може да се възложи на повече от един обработващ данните, включително с цел разграничаване на конкретните им задължения. В случаите, когато обработването на данните не се извършва от администратора, той е длъжен да определи обработващ данните и да осигури достатъчни гаранции за тяхната защита. Отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. Обработващият лични данни, както и всяко лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия, което има достъп до лични данни, може да ги обработва само по указание на администратора, освен ако в закон е предвидено друго.

Предвид твърденията на жалбоподателите за липса на изразено от тяхна страна съгласие за обработване на личните им данни за целите на събиране на вземания и споделянето им с трети лица се отбелязва, че същите не отговарят на истината.

Видно от съдържанието и на двата договора за банков кредит – № **** от 27.04.2007 г. и № ***** от 12.07.2010 г. „банката има право едностранно да прехвърля вземанията си, произтичащи от настоящите договори на дружества или институции. Кредитополучателите дават съгласието си и оправомощават банката в случай на прехвърляне на вземанията по договора за кредит, банката да прехвърли и предостави на новия кредитор и всяка информация, свързана са кредита, представляваща банкова тайна или лични данни“.

С оглед предмета на административното производство се разглеждат основанията за допустимост на обработването регламентирани в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

Допустимостта на обработването на личните данни на Н.П.П. и М.И.С. се установява с нормите на чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно които физическото лице, за което се отнасят данните е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

В случая не е налице предоставяне на личните данни на жалбоподателите от страна на „Ю.Б.“ АД на трети лица, тъй като „Ф.И.С.“ ЕООД и „ВИП К.“ ООД са действали от името на „Ю.Б.“ АД в качеството им на обработващи лични данни.

В изпълнение на принципите на обработване на личните данни на физическите лица,

упоменати в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, личните данни на жалбоподателите са обработвани законосъобразно и добросъвестно, за конкретни, точно определени и законни цели, съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Вследствие посочените приложими законови норми и подробно обсъдените доказателства административният орган приема жалбата за неоснователна.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-471/30.10.2015 г. подадена от Н.П.П. и М.И.С. срещу „Ю.Б.“ АД, „Ф.И.С.“ ЕООД и „ВИП К.“ ООД с оглед установената законосъобразност на обработването на личните данни на жалбоподателите извършено в хипотезите на събиране и съхраняване във връзка с договори за банков кредит – № **** от 27.04.2007 г. и № ***** от 12.07.2010 г. сключени между „Ю.Б.“ АД и жалбоподателите с оглед което е налице законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД за допустимост на обработването на личните им данни предвид изрично съгласие и изпълнение задължения по договор.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-905/2014 г.

гр. София, 22.08.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 18.05.2016 г., обективизирано в протокол № 22 на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разглежда жалба с рег. № Ж-905/01.09.2014 г. подадена от Ц.М. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

С посочената жалба Ц.М. информира, че от няколко месеца получава обаждания от фирма за събиране на вземания във връзка с твърдения за негови задължения към „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД (БТК ЕАД).

Жалбоподателят описва, че не е получавал писмо, с което да се уведоми за извършеното прехвърляне на вземания между дружествата.

В жалбата се поставят въпроси свързани с правилата за извършване на цесия, както и с давностния срок за събиране на вземания.

С писмо изх. № П-7639/04.11.2014 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, комисията) са дадени указания на г-н Ц.М., предвид съдържащите се в жалбата недостатъци във връзка със задължителните реквизити за подаване на жалба, и са разгледани относими законови разпоредби.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от (ЗЗЛД) този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни.

С нормата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирана компетентността на административния орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Видно от съдържащите се в жалбата твърдения става ясно наличието на договорни отношения между Ц.М. и БТК ЕАД.

Предвид специалната компетентност на административния орган се отбелязва, че уредбата на договорните отношения, включително въпросите за цесията и давностните срокове, се регулира от съответните съдебни институции.

Относно материята свързана със защитата на правата на физическите лица по ЗЗЛД е необходимо спазване на изискванията за подаване на жалба.

На основание чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), жалбата трябва да съдържа: данни за искателя – имена, адрес, телефон за връзка, електронен адрес (при наличие); естеството на искането; друга информация или документи, когато това е предвидено в закон или в този правилник; дата и подпис.

Видно от съдържанието на протокол № 16/06.04.2016 г. на КЗЛД административният орган е преценил наличието на необходимите предпоставки за допустимост на жалбата, вследствие на което е конституирал страните, а именно: жалбоподател – Ц.Г.М. и ответни страни – БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД и е насрочил дата за разглеждане на жалбата по същество.

В тази връзка комисията е приела, че жалбата е допустима предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

С писма изх. № П-2828/12.04.2016 г., № П-2829/12.04.2016 г. и № П-2830/ 2.04.2016 г. на комисията адресирани, съответно, до представителите на БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД и до жалбоподателя е посочена датата за провеждане на заседание на комисията за разглеждане на жалбата по същество и са изпратени на ответните страни заверени копия на жалба № Ж-905/01.09.2014 г. с указан срок за представяне на становища по предмета ѝ.

В отговор е изразено отношение с писмо № С-427/05.05.2016 г. представено от пълномощника на „С.Г.Г.“ ООД.

В резултат от извършена проверка в Търговския регистър, както и в електронния регистър на администраторите на лични данни при КЗЛД е установено, че „С.Г.Г.“ ООД е регистрирано като дружество с ограничена отговорност с ЕИК ***** с предмет на дейност: „... цедиране и цесиране, събиране на банкови задължения както и между фирмени, посредничество при кредитиране, .. както и всяка друга дейност и услуги, която не е забранена от закона“.

В изпълнение на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД „С.Г.Г.“ ООД е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД като администратор на лични данни с идентификационен номер 52178 с три броя заявени регистри, а именно: „Персонал“, „Длъжници“, „Клиенти“.

Видно от направена справка в електронния регистър на администраторите на лични данни при КЗЛД се отбелязва, че БТК ЕАД е вписано като администратор на лични данни с идентификационен номер 14414 със заявени 5 броя регистри, както следва: „Видеонаблюдение“, „Клиентски данни“, „Електронни съобщителни услуги“, „Човешки ресурси“, „Сигурност“, „Финансови документи“.

Във връзка с изясняване на фактическата обстановка по жалбата се разглежда изложеното в становището на „С.Г.Г.“ ООД: „В жалбата си г-н Ц.М. не оспорва да е бил абонат на БТК ЕАД и да е ползвал услугите, предоставяни от оператора. В качеството си на кредитор и пълномощник на цедента БТК ЕАД, „С.Г.Г.“ ООД е изпратило на дата 23.06.2014 г. до Ц.М. писмо – уведомление, с

което да го уведоми, че задължението му към БТК ЕАД е прехвърлено към „С.Г.Г.“ ООД. До длъжника са изпращани още писма съответно на дати 04.03.2015 г., 02.09.2015 г. и 04.08.2015 г. – покани за плащане, които същият твърди да не е получавал“.

Във връзка с цитираното изявление представителят на дружеството е приложил като доказателства към становище № С-427/05.05.2016 г. следните документи: договор за цесия; уведомление; пълномощно; фактура 1 брой.

Видно от събраните доказателства административният орган приема, че на основание договор заявка форма 1А № **** са налице договорни отношения между Ц.Г.М. и БТК АД. В цитирания договор се съдържа клауза съгласно която „клиентът декларира, че е информиран, че част от данните, които предоставя са лични данни и попадат под специална защита по смисъла на ЗЗЛД. БТК АД се задължава да ги обработва използва и съхранява, гарантирайки тяхната конфиденциалност. Клиентът предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора БТК ЕАД в предвидените от закона случаи да ги предоставя на компетентни органи, институции, както и на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания, когато това е необходимо за осигуряване на обслужването и реализиране на правата и интересите на клиента, както и когато това е необходимо за реализиране правата и интересите на БТК АД, включителна с цел събиране на неизплатени задължения по договора“.

От друга страна съгласно договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 31.05.2014 г. се доказват договорните отношения между БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД съответно в качеството „цедент“ и „цесионер“ с оглед което се разглежда основаниято за обработване на личните данни на жалбоподателя от ответните страни.

В тази връзка са приложими хипотезите на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, а именно: физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане, предвид които се счита, че обработването на личните данни на г-н Ц.М. от ответните страни в хипотезите на събиране, съхраняване и предоставяне е допустимо.

По отношение твърдението на „С.Г.Г.“ ООД, че на жалбоподателя е изпратено уведомление за цесия, както и че същото е „доставено на адреса на г-н Ц.М.“ към становище № С-427/05.05.2016 г. е приложено удостоверение от куриерска фирма „Д.С.“ ООД.

Прави се уточнението, че независимо дали договорът за цесия е съобщен или не на длъжника, той се явява основание за допустимост на обработване на личните данни на жалбоподателя във връзка с първоначалния договор на лицето с БТК ЕАД с оглед изразеното съгласие за предоставяне на личните данни на трети лица.

Още повече, че договорът за цесия, като институт за разглеждане е извън компетентността на КЗЛД, чиито правомощия са изключително в областта на защитата на лицата при обработването на личните им данни. И все пак, договорът за цесия е валиден с постигането на съгласие между страните по същия, като длъжникът не е страна по същия и уведомяването му не е елемент от фактическия състав, обуславящ действителността му. Уведомяването е от значение за плащането, доколкото ако длъжникът плати на стария кредитор преди да е уведомен за цесията, плащането следва да се счита валидно.

В този смисъл е виждането на съдебния състав при Върховния административен съд, постановил решение № 9953/15.07.2014 г.: „... Няма недопустимо обработване на личните данни на Т., както от БТК, така и от колекторската фирма, предвид даденото от него изрично съгласие пред мобилния оператор във връзка с изпълнението на договора им за предоставяне на фиксирана гласова услуга. Това съгласие включва и възможността за предоставяне на личните данни на клиента при прехвърляне на вземането на трето лице с цел събирането на дължимите, но неплатени суми от него. Безспорно е, че обстоятелството кой е бил длъжен да уведоми длъжника за цедираното

вземане спрямо него на новия кредитор, е ирелевантно по отношение на административния спор, с който комисията е била сезирана.“

Изложеният анализ е свързан и с мотивите на решение № 7053/15.11.2013 г. на АССГ във връзка с произнасянето по административно дело № 7936 от 2013 г.

Разглеждането на уведомяването на длъжника за цесията извършено от цесионера, по принцип, или от цедента, именно с оглед компетентността на КЗЛД, има своята относимост към материята на защитата на личните данни и приложението на ЗЗЛД в случай на установена допустимост на обработването на личните данни на основание чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. В този случай не би било извън компетентността на административния орган да разглежда уведомяването във връзка с чл. 20, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД.

Съгласно посочената разпоредба когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът му предоставя: данните, които идентифицират администратора; целите на обработването на личните данни; категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице; получателите; информация за правото на достъп и коригиране на събраните данни.

Разгледаната норма е пряко следствие от посочената в чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД цел на закона за гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Във връзка с предмета на жалбата в настоящото административно производство е относимо и произнасянето с решение № 15611/19.12.2014 г. на състав на Върховния административен съд, въз основа на което е влязло в сила решение № Ж-13/11.06.2014 г. на КЗЛД.

С посоченото решение съдът е приел, че „по делото е установено, че между ЕАД и А.Х. е сключен договор от г. за предоставяне на мобилни телефонни услуги, като по силата на общите условия, неразделна част от договора, абонатът дава съгласие личните й данни да бъдат предоставени от оператора на трето лице във връзка със събиране на вземания. Съгласно дадено от А. Х. съгласие при сключване на договора с ЕАД личните й данни да бъдат предоставени на трето лице за събиране на вземанията по договора овластява единствено мобилния оператор да предостави данните“.

С оглед съдържанието на разпоредбата на чл. 20, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД комисията счита, че уведомлението за цесия представлява уведомление по чл. 20 от ЗЗЛД предвид което липсата на уведомление за цесията се приема за неизпълнение от страна на „С.Г.Г.“ ООД на императивно установеното в чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД задължение на администратора на лични данни да предостави информация на жалбоподателя за получаването на личните му данни. В тази връзка е относима административнонаказателната разпоредба на чл. 42, ал. 3 съгласно която за нарушение по чл. 20, ал. 1 администраторът се наказва с глоба или имуществена санкция от 2 000 до 20 000 лева.

Приложеното към административната преписка удостоверение от „Д.С.“ ООД, че на г-н Ц.М. са изпращани уведомителни писма от „С.Г.Г.“ ООД в качеството му на цесионер не доказват получаването им и съответно надлежното уведомяване.

Видно от съдържанието на представеното и приложеното към административната преписка удостоверение от „Д.С.“ ООД се потвърждава единствено изпращането на уведомителни писма на съответните дати, адресирани до г-н Ц.М., при липсата на данни за получаването им от жалбоподателя. В този смисъл разглежданото уведомление има характер на свидетелски показания, обективирани в писмена форма, и не следва да се разглежда като доказателство за доставянето на писмата до жалбоподателя.

При формиране на решението относно конкретната сума на имуществената санкция, КЗЛД намира, че предвид характера на извършеното нарушение с определянето й в долната граница на законовия размер се постига целта на закона, посочена в чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД за гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Предвид изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е предложението Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-905/01.09.2014 г. подадена от Ц.М. срещу БТК ЕАД с оглед установената допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя, извършено в хипотезите на събиране, съхраняване и предоставяне на личните му данни във връзка с договор № ***, сключен между БТК ЕАД и г-н Ц.М., поради което е налице основанието на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД – физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане, вследствие на което е налице законосъобразност обработването на личните данни;**

2. Обявява жалба с рег. № Ж-905/01.09.2014 г. подадена от Ц.М. срещу „С.Г.Г.“ ООД за основателна поради нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД с оглед което и на основание чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД налага на „С.Г.Г.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в ***** административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева за неизпълнение на задължението за уведомяване на физическото лице за основанието за обработването на личните му данни.**

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

След влизане в сила на решението, сумата по наложената имуществена санкция следва да бъде внесена, в брой, в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров” 2, или преведена по банков път:

Банка **БНБ- ЦУ**

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ № П-4553/2016 г. гр. София, 01.08.2016 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-4553/16.06.2016 г. от Ивилина Алексиева – председател и Севинч Солакова – секретар на Централна изборителна комисия във връзка с предстоящите избори за президент и вицепрезидент на Република България и национален референдум.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.07.2016 г., разгледа искане с вх. № П-4553/16.06.2016 г. от Ивилина Алексиева – председател и Севинч Солакова – секретар на Централна изборителна комисия (ЦИК). В искането се посочва, че през есента на 2016 г. ще се произведат избори за президент и вицепрезидент на републиката, както и национален референдум. Сочи се, че за произвеждане на изборите и референдума ще бъдат назначени районни изборителни комисии във всеки изборен район, както и секционни изборителни комисии за всяка изборителна секция в страната и извън страната.

В искането се посочва също, че за участие в изборите в ЦИК се регистрират партии, коалиции и инициативни комитети. Сочи се също, че съгласно чл. 133, ал. 3, т. 5 и ал. 4, чл. 140, ал. 3, т. 6 и ал. 4, чл. 153, ал. 3 и чл. 320, ал. 2 и ал. 3 от Изборния кодекс (ИК) партиите, коалициите и инициативните комитети обработват и предоставят лични данни на избиратели, които подкрепят участието в изборите на партии, коалиции или независими кандидати.

В искането се сочи, че за участие в информационно-разяснителната кампания за произвеждане на национален референдум могат да се регистрират партии, коалиции и инициативни комитети. Цитиран е чл. 16, ал. 2 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, съгласно който при едновременно произвеждане на национален референдум и избори, партиите и коалициите, регистрирани в ЦИК за участие в изборите, могат да ползват регистрацията си при информационно - разяснителната кампания за произвеждане на националния референдум. Сочи се, че регистрацията на партиите, коалициите и инициативните комитети се извършва при условията и по реда на ИК.

В искането се казва, че за участие в изборите ЦИК регистрира наблюдатели при условията на чл. 112 от ИК, които да извършват наблюдение на изборния процес, както и застъпници на кандидатските листи извън страната. Сочи се, че районните изборителни комисии регистрират застъпници на кандидатските листи в страната. Сочи се, че застъпниците се регистрират по предложение на партиите, коалициите и инициативните комитети съгласно чл. 118, ал. 1 от ИК.

Във връзка с гореизложеното е отправена молба до КЗЛД за изразяване на становище относно необходимостта от регистрация в КЗЛД на изборителните комисии, които предстои да бъдат назначени, партиите, коалициите, инициативните комитети и организациите, които предстои да се регистрират за участие в изборите с наблюдатели/или информационно-разяснителната кампания за произвеждане на национален референдум, и да бъдат дадени съответните указания към тях.

Правен анализ:

Съгласно чл. 7 от Изборния кодекс, за произвеждане на избори територията на страната се разделя на изборни райони. Изборен район е територията, от която се избират народни представители, президент и вицепрезидент на републиката, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници и кметове.

Съгласно чл. 59, ал. 1, т. 2 от Изборния Кодекс, Централната изборителна комисия назначава районни изборителни комисии (РИК) при избори за президент и вицепрезидент на републиката - за всеки район според районирането на територията на страната при последните избори за народни представители за Народно събрание. Районните изборителни комисии, назначени от ЦИК, обработват лични данни в изпълнение на своите законоустановени правомощия по чл. 72 от ИК. В свое Становище от 13 август 2014 г. Комисията е приела, че предвид начина на назначаване, правомощията, които имат и видовете регистри с лични данни, които следва да се поддържат във връзка с изборния процес от страна на районните изборителни комисии, те се явяват самостоятелни администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. **Районните изборителни комисии са освободени от задължение за регистрация с решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 32 на КЗЛД от 13.08.2014 г.**

Секционните изборителни комисии в страната и извън нея се явяват и явяват обработващи лични данни спрямо съответната районна изборителна комисия или ЦИК в хипотезата на назначаване на СИК извън страната. Във връзка с това, отношенията между администратора (районната изборителна комисия/ЦИК) и обработващия лични данни (секционните изборителни комисии) са уредени с нормативен акт (Изборния кодекс) по смисъла на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД. Следва да се има предвид, че законът изрично предвижда, че обработващия лични данни, както и всяко лице, действащо под ръководството на администратора или обработващия, което има достъп до лични данни, може да ги обработва само по указание на администратора. Тази позиция (че СИК са обработващи лични данни) е застъпена от КЗЛД както в становището ѝ от 13.08.2014 г., така и в това от 31.07.2015 г. (рег. № П-4891/2015 г.).

Комисията се е произнасяла и по отношение на качеството и регистрацията в КЗЛД на партиите, коалициите от партии и инициативните комитети със становище от 13.08.2014 г. и становище с рег. № П-4891/2015 г.

Съгласно чл. 133, ал. 1, т. 5 от Изборния кодекс заявлението за регистрация относно участие в изборите, които партиите представят в ЦИК, съдържа лични данни (имена, ЕГН, подпис, положен пред упълномощено от партията лице) на не по-малко от 2500 изборители. Във връзка с това КЗЛД (становище от 13.08.2014 г.) е счела, че **партиите са администратори на лични данни на граждани (изборители), чиито вид, цели и средства за обработване се определят с нормативен акт (Изборния кодекс).**

В своето становище с рег. № П-4891/2015 г. Комисията е приела, че **коалициите от партии са администратори на лични данни и като такива подлежат на задължителна регистрация в КЗЛД.** В становището си КЗЛД е посочила, че във връзка с обработването на лични данни на физически лица, при регистрацията си в КЗЛД коалициите от партии следва да заявят регистър „Подписки,“ или подобен, регистър „Кандидати“ или подобен, регистър „Застъпници“ или подобен.

По отношение на инициативните комитети Комисията се е произнесла в становището си от 13.08.2014 г.

Съгласно чл. 152, т. 1, б“а“ от ИК, в изборите за президент и вицепрезидент могат да участват кандидати, издигнати от инициативни комитети. Инициативните комитети се регистрират в ЦИК. Във връзка с това, на основание чл. 257, ал. 3, членът на инициативния комитет обработва и предоставя лични данни при спазване на изискванията на ЗЗЛД и носи отговорност като администратор по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. Инициативният комитет в цялост и неговите членове поотделно се явяват администратори на лични данни, поради обстоятелството, че събират и обработват лични данни на граждани, чиито вид, цели и средства за обработване се определят с нормативен акт (Изборния кодекс). Както е посочено и в становището на КЗЛД от 13.08.2014 г., препратката в текста на чл. 257, ал. 2 от ИК към ЗЗЛД по своята правна същност е фикция, посредством която членовете на инициативния комитет се приравняват към администратори на лични данни по отношение носенето на отговорност по ЗЗЛД. **Членовете на инициативните комитети са освободени от задължение за регистрация с решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 32 на КЗЛД от 13.08.2014 г.**

По отношение на наблюдателите следва да се имат предвид два основни момента:

1. Съгласно чл. 112, ал. 1 от Изборния кодекс Централната избирателна комисия регистрира до изборния ден наблюдателите:

а) Изрично упълномощени представители на регистрираните български неправителствени организации, които могат да бъдат само сдружения, регистрирани в обществена полза и с предмет на дейност в областта за защита на политическите права на гражданите;

б) Чуждестранни представители на Европейския парламент, на чуждестранни парламенти, на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа и други парламентарни асамблеи, на чуждестранни партии и неправителствени организации, както и лица, които не са български граждани, посочени от партии, коалиции и инициативни комитети, регистрирали кандидати.

2. В мотивите на Становището от 13.08.2014 г. Комисията посочва, че **неправителствените организации, регистрирани като наблюдатели за изборите, са администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД и като такива подлежат на регистрация в КЗЛД и следва да заявят регистър „Наблюдатели“**. В мотивите на същото становище обаче се говори само за наблюдатели. В становището на КЗЛД от 2015 г. въпросът с наблюдателите също е разгледан. В него Комисията посочва, че за участие в изборите ЦИК регистрира наблюдатели, предложени от неправителствени организации, които да извършват наблюдение на изборния процес. В диспозитива на становището се казва, че наблюдателите, като администратори на лични данни, подлежат на регистрация в КЗЛД и следва да заявят регистър „Наблюдатели“.

С оглед на горното, следва допълнително да се уточни как ще се процедира със субекти по чл. 112, ал. 1, т. 2 от ИК - Европейския парламент, чуждестранни парламенти, ОССЕ, Парламентарната асамблея на Съвета на Европа и други парламентарни асамблеи, чуждестранни партии и неправителствени организации, чуждестранни граждани. Предвид краткия период, в който същите пребивават на територията на Република България, тяхната регистрация като администратори на лични данни в КЗЛД е нецелесъобразна. По тези съображения КЗЛД ги освобождава от това задължение. В същото време, ако същите обработват лични данни в ролята си на наблюдатели, те следва да спазват останалите изисквания на ЗЗЛД.

В становището си от 13.08.2014 г. Комисията дава указания към политическите субекти, както следва:

„Политическите субекти – администратори на лични данни, следва да заявят регистър „Подписки/Референдуми“ и да въведат точни и ясни правила и процедури за събиране и съхраняване на подписки, в това число възможност за ясна идентификация, достъп до данните, правила за коригиране на събраните лични данни, период на съхранение и начин на унищожаване;

Партиите и инициативните комитети следва да поддържат в актуално състояние информацията в публичния регистър на КЗЛД. Тези политически субекти следва да заявяват предварително регистрите с лични данни на различни категории физически лица, чиито данни обработват. При промяна на данните от първоначалната регистрация, това обстоятелство също следва да бъде заявено;

Партиите и инициативните комитети задължително следва да извършват оценка на въздействието на поддържаните регистри с лични данни, т.е да направят предварителна преценка на потенциалните рискове и опасности, които могат да настъпят при обработването от тях лични данни, с цел предприемане на адекватни технически и организационни мерки за тяхната защита. Комисията е приела Наредба № 1 от 2013 г. за минималните необходими мерки за защита, които администраторите на лични данни следва да спазват и прилагат.“

Би могло да се приеме, че тези указанията са актуални и към настоящия момент.

В чл. 16, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС) е посочено, че за провеждане на информационно – разяснителна

кампания се прилага съответно Изборният кодекс, като се гарантират еднакви възможности за представяне на становища по предмета на референдума.

Съгласно чл. 16, ал. 2 от ЗПУГДВМС, в подкрепа на въпроса или въпросите на референдума и на алтернативната позиция могат да се регистрират партии, коалиции или инициативни комитети. При едновременно произвеждане на национален референдум и избори, партиите и коалициите, регистрирани в Централната изборителна комисия за участие в изборите, могат да ползват регистрацията си при информационно - разяснителната кампания за произвеждане на националния референдум. Ако във връзка с участието в информационно-разяснителната кампания за националния референдум партиите, коалициите и инициативните комитети обработват лични данни и създават регистър по смисъла на т. 2, § 1 от ДР на ЗЗЛД, то същите следва да го заявят в КЗЛД.

Ако коалициите от партии и инициативните комитети не са регистрирани като администратори във връзка с изборите за президент и вицепрезидент, но ще участват в информационно-разяснителната кампания за националния референдум и за тази цел ще обработват лични данни и ще създават регистри по смисъла на т. 2, § 1 от ДР на ЗЗЛД, като например регистър „Наблюдатели“, „Поддръжници“ или др., то същите следва да се регистрират в КЗЛД и за заявят съответните регистри.

Във връзка с гореизложеното на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Районните изборителни комисии са администратори на лични данни по смисъла на чл.3, ал. 2 от ЗЗЛД и са освободени от задължение за регистрация с решение на Комисията за защита на личните данни, отразено в Протокол № 32 на КЗЛД от 13.08.2014 г.

2. Секционните изборителни комисии в страната и извън нея са обработващи лични данни по смисъла на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД и техните правоотношения с администратора на лични данни - съответната районна изборителна комисия или ЦИК в хипотезата на назначаване на СИК, са уредени с нормативен акт – Изборният кодекс.

3. Партиите и инициативните комитети за издигане на кандидати за президент и вицепрезидент, които се регистрират в ЦИК, са администратори на лични данни и като такива подлежат на регистрация като администратори на лични данни в КЗЛД. Отговорност за действията на инициативните комитети, в качеството им на администратори на лични данни, носят лицата, определени да ги представляват по смисъла на Изборния кодекс. При регистрацията на партиите и инициативните комитети в КЗЛД, същите следва да заявят регистрите с лични данни, които обработват, в зависимост от различните категории физически лица и целите, за които се обработват данните.

4. Коалициите от партии са администратори на лични данни и като такива подлежат на задължителна регистрация в КЗЛД. Във връзка с обработването на лични данни на физически лица, при регистрацията си в КЗЛД коалициите от партии следва да заявят регистрите с лични данни, които обработват, в зависимост от различните категории физически лица и целите, за които се обработват данните.

5. Наблюдателите по чл. 112, ал. 1, т. 1 от ИК, като администратори на лични данни, подлежат на регистрация в КЗЛД и следва да заявят регистър „Наблюдатели“.

6. Наблюдателите по чл. 112, ал. 1, т. 2 от ИК се освобождават от задължение за регистрация като администратори в КЗЛД, но същите са длъжни да спазват останалите изисквания на ЗЗЛД.

7. ЦИК е необходимо да изисква от политическите субекти да представят информация за актуалното състояние на регистрацията им като администратор на лични данни към датата на насрочване на изборите, но не по-късно от датата на подаване на списъците на изборителите, подкрепящи регистрацията на съответния политически субект за участие в избори.

8. Ако във връзка с участието в информационно-разяснителната кампания за националния референдум, съгласно чл. 16 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление партиите, коалициите и инициативните комитети, регистрирани като администратори на лични данни, обработват лични данни и създадат регистър по смисъла на т. 2, § 1 от ДР на ЗЗЛД във връзка с референдума, то същите следва да го заявят в КЗЛД.

9. Коалициите от партии и инициативните комитети, които ще участват в информационно-разяснителната кампания за националния референдум и за тази цел ще обработват лични данни (напр. на наблюдатели и др.), но не са регистрирани като администратори във връзка с изборите за президент и вицепрезидент, следва да се регистрират в КЗЛД и да заявят съответните регистри с лични данни, които обработват.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П - 3864/2016 г.
гр. София, 12.07.2016 г.**

ОТНОСНО: Искане за издаване на разрешение за предоставяне на лични данни на физически лица на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗГР

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.06.2016 г., разгледа преписка с вх. № П-3864 от 20.05.2016 г. от адв. И.М., в качеството му на пълномощник на Ц.Д. – управител на Ф.М.Д. ЕООД. В искането е посочено, че дружеството е с предмет на дейност: управление, административна и техническа поддръжка; комплексно обслужване на разнообразните нужди на жилищни и административни сгради. Дейността може да бъде описателно обобщена като Услуга „Професионален домоуправител”. С промените в Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) този вид дейност получава законова регламентация в чл. 19, ал. 8 от ЗУЕС.

Адв. И.М. споделя в искането си до КЗЛД, че практиката на дружеството показва, че във всяка сграда има празни обекти (най-често жилищни обекти), които от години са необитавани, стоят заключени и никой от живущите няма какъвто и да било контакт със собствениците или актуална информация за тях. Липсата на контакт със собствениците е сериозна пречка пред реализацията на правата и изпълнение на задълженията по ЗУЕС по отношение на тези дезинтересирани се от грижата за собствеността си лица.

Често обичайните начини на свързване (разпитване на съседи, изпращане на писмени пратки, оставяне на известия в пощата, залепване на уведомления) с липсващите собственици, ползватели или обитатели не водят до желания резултат, а именно уведомяването на тези лица за правата и задълженията им по ЗУЕС. По-специализираните средства за индивидуализация и установяване на контакт със собствениците също не винаги водят до идентификацията им. Такива способности например

са: справка в публични регистри - Търговски регистър, Регистър Булстат, общински регистри на търговски обекти, изборни списъци, справка в Служба по вписванията и изискване на преписи от нотариалните актове и др. под. В масовия случай адресите на лицата по акта за собственост съвпадат с въпросния необитаван имот. Вследствие на това дружеството-изпълнител се намира в обективна невъзможност да изпълнява напълно договора си по отношение на липсващите собственици, а оттам - и спрямо цялата етажна собственост. Тази невъзможност е изцяло за негова сметка и основателно води до необходимост от покриване на загубите на касата на съответната етажната собственост при възникнали задължителни разходи - ток, асансьор и др. или пък до необходимост от авансиране на суми по неотложни ремонти и други неблагоприятни за изпълнителя и за етажните собственици последиствия.

В сгради, в които липсващите собственици са особено голям брой, възникват и практически проблеми при свикване на Общите събрания, поради липса на кворум. Наистина ЗУЕС предлага редица решения - например представителство на до трима етажни собственици от техен съсед с писмени пълномощни, провеждане на ОС с падащ кворум - по чл. 13, ал. 2 и 3 от ЗУЕС и др. Това обаче във всички случаи води до завишена експлоатация на фирмен ресурс (а също - и личен, от страна на собствениците на обекти) - усилена административна подготовка, повторно свикване на собствениците на следващия ден, което е свързано с трудности при вземане на важни въпроси. Изключително често собствениците се отказват да вземат решения, дори и при спазване на процедурата по ЗУЕС, защото се опасяват, че впоследствие неучастващите в Общите събрания лица биха им потърсили отговорност заради това, че те самите не са се явявали на събранията. А това води до осуетяване на вземането на важни решения по значими въпроси - например по приемане на бюджет; събиране на средства за покриване на разходите за основно обновление и основен ремонт; решаване на наболели междусъседски спорове; дори и невъзможност за организиране и изпълнение на неотложни ремонти (на асансьор, покрив, канализация, рушаща се опасна фасада) и др. под.

На първо място липсата на необходимия кворум при свикване на Общо събрание води до невъзможност за вземане на решения по чл. 17, ал. 2 от ЗУЕС, тъй като за тези решения е необходимо квалифицирано мнозинство.

На следващо място - налице е практическа трудност по справедливо структуриране на бюджета на етажната собственост. Липсващите собственици не внасят вноските си към касата на етажната собственост - нито вноската за покриване на разходите за управление и поддръжка, нито вноската във Фонд Ремонт и Обновяване. При решаване на извършване на неотложен ремонт, основен ремонт, основно обновяване - отново не внасят вноската си. В тази връзка е необходимо да се посочи, че ГПК дава възможност да се образува гражданско дело, в хода на което да се изисква издаване на удостоверение по чл. 186 от ГПК, въз основа на което страната да се снабди с документ за обстоятелства, свързани с ответната страна. Завеждането на гражданско дело обаче е крайна мярка на защита на правата на етажните собственици. Желателно е преди завеждането на дело на ответника да му се изпрати покана за доброволно изпълнение и да се предупреди, че ако не изпълнява задълженията си, предстои да му бъде потърсена отговорност. Добросъседските отношения изискват такова поведение. Практиката показва, че в 99% от случаите при успешно издирване на липсващите собственици, същите (след като бъдат запознати документално със съответните - Протоколи на ОС, Договор с фирмата-изпълнител, документи по ремонти - договори, фактури и т.н.), заплащат доброволно вноските си; осигуряват достъп до имота си по чл. 6, ал. 1, т. 12 от ЗУЕС; дори започват редовно да посещават общите събрания. Тоест, след като бъдат информирани за правата и задълженията си, собствениците обикновено се съгласяват и започват да ги реализират, съответно - да ги изпълняват доброволно. В този смисъл, към завеждане на гражданско дело за защита на притежанието на етажните собственици, следва да се пристъпва едва след като неизпълняващият собственик ясно и недвусмислено е отказал да изпълни задължението си и то само след като е бил поканен, респ. - не е изпълнил в дадения му срок.

Напоследък, както споменава адв. И.М., се очертава още една съществена трудност, произтичаща от необитавани жилища и липсващите им собственици, за които етажната собственост няма контакти. А именно - невъзможността за много сгради да кандидатстват в националната програма за енергийна

ефективност. На първо място следва да се посочи, че за учредяване на сдружение е необходим кворум от най-малко 67 % ид.ч. от общите части, което не представлява голяма практическа трудност. След учредяването на сдружението обаче, съгласно предвиденото в Постановление на МС 18/2015 г. за приемане на национална програма за енергийна ефективност на многофамилните жилищни сгради за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмата и за определяне на органите, отговорни за реализацията ѝ, към Заявлението за интерес и финансова помощ следва да се представят Декларации за предоставяне на достъп от всички собственици, включително и тези, които не участват в сдружението. Очевидно е, че за собственик, който не обитава имота си, не ползва гражданските облаги от него (не го отдава под наем), от години не е наглеждал имота си, не се е явил на учредителното събрание на сдружението - няма и как да се представи декларация, подписана от него, че ще предостави достъп за извършване на съответните проучвателни, проектни и ремонти дейности.

Във връзка с гореописаните фактически положения, както и предвид наличието на предвидените в закона основания, адв. И.М. отправя настоящото искане за даване на разрешение за предоставяне на лични данни, касаещи собственици, ползватели и обитатели на сгради в режим на етажна собственост, от администраторите на тези данни, а именно:

- Столична община и районните ѝ администрации.
- Мобилните оператори.

От името на Ф.М.Д. ЕООД, с ЕИК *****, адв. И.М. отправя настоящото искане за издаване на разрешение за предоставяне на лични данни на собственици, ползватели и обитатели на самостоятелни обекти в сгради - етажна собственост, които имат сключен договор с дружеството. Исканията са в съответствие с нормите на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Исканията са основателни и обработката е допустима предвид разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД.

Според адв. И.М., налице е условието на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД: обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Договорът за възлагане на дейности по управление и поддръжка се сключва между Етажната собственост и Дружеството-изпълнител, след вземане на такова решение от Общото събрание. Лицето, за което се иска разрешение за предоставяне на лични данни, се явява страна по договора (страна е Етажната собственост като съвкупност от лица - Възложител, представлява от Управителя/Председателя на УС), дори и да не е участвало в Общото събрание, на което е взето конкретното решение за възлагане на дейностите на външен изпълнител. Това лице - като етажен собственик, има правото да участва или да не участва в Общото събрание на собствениците, ведно с всички произтичащи от това последици. Етажният собственик, макар и неучаствал в общото събрание, е обвързан от решенията му. Аргументите за това тълкуване могат да се извлекат от задължителната практика на ВКС съгласно: Решение № 39 от 19.02.2013 г. по гр. д. № 657/2012 г., г. К., I г. О. на ВКС, постановена по реда на чл. 290 от ГПК. В мотивната част на решението е установено, че след влизането им в сила решенията на етажните собственици са задължителни за всички етажни собственици, включително за тези които са гласували против, за неучаствалите във вземането им и за лицата, които по-късно ще станат етажни собственици или обитатели. същевременно задължителността им отпада за лицата, които вече не са етажни собственици или обитатели, дори да са гласували за тях. Безспорно лицата, за които се иска предоставяне на данни, с оглед изпълнението на договора с етажните собственици, се явяват страна по този договор. Обвързаността им произтича (1) от качеството им на етажни собственици - притежатели на право на собственост или на ползване върху самостоятелен обект в сграда. Те се явяват и (2) обвързани на основание влязло в сила решение на Общото събрание да делегира правомощията по управление и поддръжка на специализирана компания. Сключването на Договора за управление и поддръжка се явява изпълнение на решението на ОС за възлагане на дейностите на външен изпълнител.

Във връзка с гореизложеното адв. И.М.:

1. Моли да бъде издадено разрешение на етажните собственици, представлявани от Управителните си съвети, чрез пълномощник Ф.М.Д. ЕООД - лице, на което са възложени правомощията по поддръжка и управление, да изискват, получават и обработват лични данни както следва: Три имена на собственици на самостоятелни обекти в сградата, обект на управление; постоянен адрес; настоящ адрес; имена на съпруг; имена на низходящите и възходящите, както и техните постоянни и настоящи адреси - от Столична община и районните ѝ администрации. Телефонните номера за установяване на контакт със собственици на самостоятелни обекти в сградата, обект на управление; телефонните номера на техните съпрузи, низходящи и възходящи - от мобилните оператори.

2. Моли КЗЛД да издаде разрешение на Ф.М.Д. ЕООД, като лице, извършващо по занятие дейностите по управление и поддръжка на Етажни собственици по смисъла на ЗУЕС, и страна по договорите с Етажните собственици, да изисква, получава и обработва лични данни както следва: Три имена на собственици на самостоятелни обекти в сградата, обект на управление; постоянен адрес; настоящ адрес; имена на съпруг; имена на низходящите и възходящите, както и техните постоянни и настоящи адреси - от Столична община и районните ѝ администрации. Телефонните номера за установяване на контакт със собственици на самостоятелни обекти в сградата, обект на управление; телефонните номера на техните съпрузи, низходящи и възходящи - от мобилните оператори.

3. Моли КЗЛД да издаде становище по допустимостта и основателността на гореизложените искания за издаване на разрешения за обработка на данните съгласно гореизложеното.

Приложени са следните документи:

- Удостоверение за регистрация на администратора
- Инструкция за нивото на защита на личните данни.
- Проект на договор с етажна собственост, съгласно одобрен образец.
- Пълномощно.

Правен анализ:

Съгласно чл. 19, ал. 8 от Закона за управление на етажната собственост, в срока на договора физическото или юридическо лице, избрано да изпълнява дейността на „Професионален домоуправител“, има правата, задълженията и отговорността на Управителния съвет (управителя) по съответната етажна собственост. Действията по административно управление най-общо включват: изпълнение на решенията на Общото събрание; изготвяне и предлагане на проектобюджет; събиране на вноските за реализация на бюджета, събиране на вноски за ремонти и подобрения; заплащане на всички разходи на етажната собственост; водене на отчет; водене на архив и кореспонденция; свикване и водене на Общи събрания и заседания на Управителни съвети; снабдяване на оферти за изпълнение на СМР; контрол и организиране на ремонтните дейности; представителство преди общински и държавни органи, както и пред трети лица и т.н.

Налице са редица нормативно установени задължения за дружеството-изпълнител, в качеството му на управител (чл. 23 от ЗУЕС). Въпросната договорна делегация пренася изцяло отговорността по управление и поддръжка на общите части върху дружеството, като неизпълнението е скрепено и със съответна имуществена санкция, налагана по административен ред. Налице е предвиденото в закона нормативно установено задължение на администратора, за да бъде допустима обработката.

В изпълнение на чл. 195 от Закона за устройство на територията, собствениците на сгради следва да ги поддържат в техническо състояние, отговарящо на основните изисквания на строителното законодателство, както и да не допускат влошаване на проектните нива на съответствие с изискванията за строежа и неговите характеристики. Един собственик, който се е дистанцирал от грижата за общите части, прилежащи към собствеността му, е много по-вероятно да допусне влошаване на конструктивните характеристики на сградата или отделни нейни елементи, с което да застраши живота и здравето на неограничен кръг лица. Навременното извършване на неотложните ремонти, както и на основните ремонти и основните обновявания, са гаранция за спазването на строителното законодателство и свързаната с това безопасност на живущите в и около сградите.

Аналогичен е случаят с мерките и предписанията на техническия паспорт на сградата, за които носят отговорност не само етажните собственици, но и фирмата за управление и поддръжка, на която са възложени функциите на Управителния съвет. Поддържането на сградния фонд в добро състояние може да се разглежда и като дейност в обществен интерес, а професионалното сътрудничество на специализирана компания за управление и поддръжка на сгради в режим на етажна собственост ще допринесе за преодоляване на множество административни, технически, експертни и др. трудности при осъществяването на поддръжката, с които се сблъскват етажните собственици.

Законът за гражданската регистрация урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население“. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население“.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 1 от Закона за гражданската регистрация, данните от ЕСГРАОН се предоставят на българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Етажните собственици - физически лица, понастоящем живущи в сграда в режим на етажна собственост по смисъла на Закона за собствеността и ЗУЕС - собственици, обитатели и ползватели, са именно такива трети лица. Техните права и законни интереси, които възникват, развиват се, съществуват, изменят се и се прекратяват по силата на ЗУЕС – уреждащ обществените отношения, свързани с управление и поддръжка на етажната собственост, са застрашени, възпрепятствани и нарушени. Липсата на собственици, които не си плащат вноските, несправедливо води до нуждата живущите да гласуват и плащат по-високи вноски за покриване разходите за поддръжка и управление, както и за ремонти по сградата. Липсата на декларация за предоставяне на достъп осуетява срочната възможност (до края на 2016-та година) да се кандидатства по националната програма за енергийна ефективност на многофамилните сгради. На основание цитираната законова норма етажните собственици, като заинтересовани трети лица, имат законов интерес да получат лични данни за собственика на необитаван жилищен имот, а именно имена, постоянен и настоящ адрес. Такъв обем на идентификационни данни би бил достатъчен да се установи контакт с лицето и същото да бъде уведомено за правата и задълженията му по ЗУЕС. Каквито и да било други лични данни, освен изброените (напр. ЕГН, документи на самоличност и т.н.) биха били прекомерни.

В подобен случай може да се приеме, че е налице и условието на чл. 4. ал. 1. т. 7 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на лицата, на които се разкриват данните. Дейностите са насочени към запазване в добро състояние и поддържане на общите части, от които етажният собственик притежава съответната идеална част, безспорно са в интерес на всички етажни собственици.

Ф.М.Д. ЕООД - като лице, на което са възложени правомощията на Управителните съвети на етажни собственици (съгласно Решение на общото събрание на собствениците на всяка сграда), и действащо като техен пълномощник, има право да заяви от тяхно име, да им бъдат предоставени лични данни на собственици, които са напуснали имотите си без да са посочили друг адрес в страната или електронен адрес (задължение по чл. 13, ал. 2 от ЗУЕС). Предоставянето на данните следва да става при предварително прилагане към заявлението на достатъчно доказателства за обоснована нужда от данните. Такива доказателства са договора за възлагане, протокола от съответното решение на общото събрание, документи за подадено уведомление по чл. 46Б до компетентната районна администрация, изрично пълномощно от Управителен съвет и др.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на данните следва да става при предварително прилагане към заявлението на достатъчно доказателства за правния интерес и за обоснована нужда от въпросните данни. Столична община може да предостави на етажните собственици, представлявани от управителните си съвети, чрез пълномощника Ф.М.Д. ЕООД, лични данни на собственици на самостоятелни обекти в сградата от Национална база „Население“, както следва: три имена, обект на управление, постоянен адрес и настоящ адрес, на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 106, ал. 1, т. 1 от Закона за гражданската регистрация.

Предоставяне на допълнителни данни за собствениците, включително на телефонни номера от доставчици на телекомуникационни услуги, може да се осъществи само при наличието на съответното съдебно удостоверение по реда на чл. 186 от ГПК.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П - 1437/2016 г.
гр. София, 05.08.2016 г.**

ОТНОСНО: Искане с вх. № П - 1437 от 29.02.2016 год. от д-р Веселин Божков – Председател на Комисията за регулиране на съобщенията по въпроси, касаещи формирането на номерата на договори за електронни съобщителни услуги.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.07.2016 г., разгледа преписка по искане с вх. № П - 1437 от 29.02.2016 г. от д-р Веселин Божков, в качеството си на председател на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), който поставя въпрос относно констатация от страна на КРС, че при формиране на номерата на договори за електронни съобщителни услуги, сключвани между „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД (БТК) и абонати – физически лица, номерът на договора започва с изписване в цялост на единния граждански номер на абоната.

Г-н Божков е приложил към искането си извадка от договор, сключен между БТК и абонат.

По повод поставените в искането въпроси от КРС, както и необходимостта от преценка на всички факти и обстоятелства, относими към изложения казус, бе изискана допълнителна информация по темата от „БТК“ ЕАД.

С писмо с вх. № С-322/27.04.2016 г. от дружеството бе предоставено следното становище по поставените въпроси:

Съгласно разпоредбите на чл. 248 ал. 1 от ЗЕС предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, включително мрежи, поддържащи устройства за

събиране на данни и идентификация, могат да обработват данни на потребителите, когато те са непосредствено предназначени за предоставяне на електронни съобщителни услуги. В алинея 2 на същия член е разписано, че данните на потребителите включват също така данни за абоната: за физически лица - трите имена, единен граждански номер и адрес.

БТК събира информация за единния граждански номер на потребителите си за целите на сключване на индивидуални потребителски договори за предоставяне на телекомуникационни услуги на законово основание. Единният граждански номер е задължителен реквизит на всеки индивидуален потребителски договор за предоставяне на телекомуникационни услуги и неминуемо следва да присъства на стр. 1 в поле „данни за абоната/потребителя“.

Вътрешна политика на дружеството е единният граждански номер да присъства и в уникалния идентификационен номер на всеки договор/допълнително споразумение. Причините са това са следните:

1. „Именуването“ на договора/допълнителното споразумение със зададен уникален номер е изцяло предмет на вътрешна организация и има за цел да облекчи работата на предприятието при подреждането и архивирането на документите. Понеже по съществото си единният граждански номер е число, уникално за всеки български гражданин, и като такова е сред данните, с които по безспорен начин може да се идентифицира едно лице, то не е налице друг параметър, който така категорично да послужи за целите на уникалността на номера на договора. Тази уникалност е гаранция за защитата на документооборота и за стриктното подреждане/архивиране/проследяване на документите както в електронната база, така и в „хартиения“ архив. Колкото по-уникален е номерът на документа, толкова по-гарантирано е неговото подреждане/архивиране/проследяване. Именно за гарантиране на уникалността на номера на документа, единният граждански номер е „вграден“ в този на договора/споразумението.

2. Специалният за операторите закон ЗЕС няма изрични ограничения за това дали и как да бъдат номерирани индивидуалните договори/споразумения на клиентите и в тази връзка не считат, че е налице злоупотреба (вкл. незаконосъобразно разкриване) с единния граждански номер;

3. Единният граждански номер задължително присъства с поле „данни на абоната/потребителя“ на стр. 1 на документа, което е точно няколко полета под това с номера на договора. Следователно индивидуалният номер на договора/споразумението съдържа информация, която нормално и закономерно вече е посочена по-долу в същия документ.

След анализ на полученото становище към дружеството бе отправено допълнително искане за информация по нововъзникнали въпроси, а именно:

1. Как се съхраняват договорите и кой има достъп до съдържанието на договорите, както и до номерата на същите?

2. Лицата (служители на БТК и трети лица), обработващи данните, съдържащи се в договорите, имат ли достъп освен до номера на договора и до съдържанието на договора?

3. В какви документи се вписва номерът на договора, извън самия договор и в какви случаи се използва само номерът на договора?

В отговор на поставените въпроси, с писмо с вх. № П-4496/14.06.2016 г., БТК ЕАД предостави следната информация:

По първия въпрос - как се съхраняват договорите, както и кой има достъп до съдържанието на договорите и до номерата на същите:

Достъп до договорите имат лицата, работещи със системата Customers Relationship Management System и системата Siebel - системите на компанията, които общо „изграждат“ клиентската база данни или регистър „Клиенти“. Договорите, подписани електронно, се качват в тази база данни автоматично, а подписаните на хартия договори се сканират ръчно и допълнително се прикачат под клиентския номер на потребителя.

Достъп до клиентската база данни имат: „Продажби на дребно“ и „Обслужване на клиенти“. В допълнение, магазините (част от „Продажби на дребно“) виждат договорите, сключени в техния обект за период от 1 год. назад., ако договорът не е прекратен. Достъп до договорите имат също отдел „Превенция на измами“ и „Правна дирекция“.

По втория въпрос - дали лицата (служители на БТК и трети лица), обработващи данните, съдържащи се в договорите, имат достъп освен до номера на договора и до съдържанието на договора:

Служителите с достъп до договора виждат не само номера му, но и съдържанието му. Това е част от трудовите им задължения по обработка на заявки, справки, проверки на административни органи, отчети и т.н.

По третия въпрос - в какви документи се вписва номерът на договора, извън самия договор и в какви случаи се използва само номерът на договора:

Единственият случай на изписване на номера на договора извън самия договор е в хипотезата на сключен договора за лизинг към определен индивидуален клиентски договор за електронна съобщителна услуга. Договорът за лизинг обаче също е със задължителен реквизит единния граждански номер.

Няма случаи, в които да се обработва само номера на договора, отделно и самостоятелно.

Правен анализ:

С чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е въведено легалното определение на понятието лични данни, съгласно което това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Безспорно е, че единният граждански номер попада в обхвата на посочената дефиниция.

Законът за електронните съобщения (ЗЕС) е специалният закон, който урежда обществените отношения, свързани с осъществяване на електронни съобщения. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, включително мрежи, поддържащи устройства за събиране на данни и идентификация, могат да обработват данни на потребителите, когато те са непосредствено предназначени за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

Данни, необходими за изготвяне на абонатните сметки, както и за доказване на тяхната достоверност, включващи следната информация за абоната: за физически лица - трите имена, единен граждански номер и адрес, а за чуждестранни лица - личен номер, са изброени изчерпателно в чл. 248, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗЕС. Съгласно разпоредбите на чл. 249, ал. 1 от ЗЕС предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да изискват от потребител повече данни от тези по чл. 248, ал. 2, т. 2, буква „а“ за предоставяне на услугите. **Данните за единния граждански номер на крайните потребители могат да се използват само с цел събиране на задължения по съдебен ред, като могат да се обработват и когато физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие.** Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да поставят условия за предоставяне на услугите си в зависимост от съгласието на потребителя данните му да бъдат използвани за други цели.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни на физически лица от страна на администраторите на лични данни са посочени в ЗЗЛД. Тези принципи са законосъобразност, пропорционалност, целесъобразност и точност. Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно; да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели; да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват; да бъдат точни и при необходимост да се актуализират.

За да е налице законосъобразност на обработването, е необходимо наличието поне на едно от посочените условия за допустимост на обработването на лични данни, съгласно алтернативните предпоставки, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. В конкретния случай би могло да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 3, а именно обработването на лични данни е допустимо, когато е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Цялостното изписване и включване на единния граждански номер при формиране номерата на договорите за електронните съобщителни услуги, сключвани между „БТК“ ЕАД и абонати физически лица, противоречи на принципите за обработка на лични данни, отразени в разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 3, а именно обработването трябва да е пропорционално и съотносимо, а също така да не надхвърля целите, за които личните данни се обработват. Генерирането на номер на договора следва да се извърши по различен начин, който не включва цялостното изписване на единния граждански номер на физическото лице – абонат. Включването на единния граждански номер като част от номерацията на договорите създава предпоставки за злоупотреба с лични данни, включително за търсене на отговорност от администратора за нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД, именно недостатъчно организационни и технически мерки, които позволяват разкриване на лични данни на физическите лица.

Задължение на администраторите на лични данни е да предприемат подходящи технически и организационни мерки за защита на данните от неправомерен достъп и от други незаконни форми на обработване, в това число незаконосъобразно разпространение.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Изписването на единния граждански номер при формиране номерата на договорите за електронните съобщителни услуги, сключвани между „БТК“ ЕАД и абонати - физически лица, противоречи на принципите за обработка на лични данни, отразени в разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 3, а именно обработването да е пропорционално и съотносимо и да не надхвърля целите, за които се обработват личните данни. Генерирането на номер на договора следва да се извърши по начин, който изключва възможността за неправомерен достъп и незаконосъобразно разпространение на единния граждански номер на физическото лице - абонат.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 5 (62) 2016 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759